

-59-

18. kapitola - rok 2002

Takže, jak známo, máme **Regaláta** zase doma. Snažíme se být na něj hodnější, ale občas ho přeci jen musíme pozlobit, aby tou náhlou změnou netrpěl. Já ho třeba nutím k tomu, aby mě učil italsky.

3. ledna světíme byt Noli a Hašmy, která již co nevidět (koncem měsíce) odjede do Norska.

4.-5. ledna jsme si bratři udělali první společný výlet, a to do Hor Matky Boží v podhůří Šumavy, kam jsme občas jezdili i za minulého složení. Protože jsme jeli do nevytopeného baráku, nechali jsme Regaláta raději ještě doma. Svítilo sluníčko, a tak jsme si udělali krásnou procházku zasněženou krajinou, která skončila ve Velharticích v hospodě. Večer jsme si sedli kolem kamen a povídali si a četli knížky. Škoda, že jsme se museli

vrátit na neděli kvůli bohoslužbám ...

10. ledna mám jako každý rok dvě přednášky na Církevním gymnáziu o žebravých řádech. Večer pak máme mši a večeři s panem biskupem ve farním bytě. Důvodem bylo zřízení adorační kaple, kterou budou moci využívat i lidé z okolí.

Následující víkend máme **setkání animátorů mládeže v Dešenicích**.

Pak nám odjel Paschal k mamince, týden ho bude zastupovat Jeroným.

15. ledna jsme slavili mé narozeniny obědem v hospodě u Salzmannů, a pak jsme šli popřát kancléři P. Škachovi k jeho sedmdesátinám.

18.1. jsme se rozjeli do Brna na setkání našeho noviciátu po 10 letech. Setkali jsme se v plném počtu, včetně těch, kteří řád opustili a společně si vzpomínali, poplakali, ale také vzpomněli na své prvotní povolání. Součástí setkání byla mše a oběd na Karlové, které mile zpříjemnila svou přítomností sestra Vlasta... Didak využil příležitosti k návštěvě rodičů a (marným) pokusům o přehlášení auta, do Plzně se vrátil až za týden.

21.1. máme v Praze setkání formátorů, na němž probíráme především náplň postulatury a noviciátu. Ze setkání se vracím již notně nastydlý a na deset dní uléhám.

23.1. proběhlo u nás v Domečku první ekumenické setkání mládeže, a přítomným (asi 50) se natolik líbilo, že jsme se rozhodli v podobných setkáních pokračovat.

Následující víkend je Didak v Domaslavi na potáborovém setkání dětí.

29.1. nás přijel navštívit Vianney a druhý den si s každým popovídal.

Začala k nám jezdit jednou za 14 dní paní Chmelíčková z Berouna, a tak jsme asi první komunita v provincii, která má svého psychologa. Chce na nás dělat doktorskou práci, ale je také ochotna nám být k dispozici. Pokaždé přiveze oběd, a tak se na její návštěvy opravdu těšíme.

2. února máme dopoledne setkání řeholníků s biskupem a večer slavíme Didakovy narozeniny v hospodě.

8. února začíná ve farnosti Masopust: farní večer mládeže, druhý den zabijačka dvou čuníků, v neděli maškarní bál. Když se k tomu připočtou salesiánský a maturitní plesy, které byly před týdnem, je z toho vykročení do postní doby, jak má být.

Další víkend jsem v Jablonném v Orlických horách na setkání s těmi, kteří byli se mnou v Assisi.

Od pondělka do čtvrtka máme u nás Bartoloměje, který se zapojuje především do komunitních večerů a sledování olympijského hokeje.

Na víkend jedu k minoritům do Jihlavy na setkání zástupců FrMolu.

24.2. nám Didak odjel na týden na bratrskou rekreaci do Jeseníků.

3. 3. Lochotínský pavilonek
V 9⁰⁰ hraje při mši svaté folková skupina „Není zač“.
3. 3. Korandův sbor, Anglické nábřeží
19⁰⁰ tichá modlitba se zpěvy z Taizé — vždy první neděli v měsíci.
!! POZOR!! Od dubna bude opět v kostele Všechných svatých na Roudné!
11. 3. kostel metodistů, církve v Bolevci
19⁰⁰ setkání staršovstev a farních rad — bude se hovořit na téma „velikonoce“. Zváni jsou i ostatní zájemci.
14. 3. farní byt na Vinicích
17⁰⁰ možnost přistoupit ke svátosti smíření
18⁰⁰ mše svatá
- 15.–17. 3. duchovní obnova mládeže
Bližší informace u Elvy, tel. 7440178.
23. 3. „domeček“
9⁰⁰–17⁰⁰ duchovní obnova pro ženy.

Františkánsko — farní MASOPUST

• Farní večer mládeže

Farní večer mládeže proběhl 8. února 2002. Tato akce nesla název „Dobře den“. Uskutečnila se na DCM v kryptě ve Skvrňanech. Začínalo se přibližně v osm hodin. Vystoupily zde kapely: (Lepší než) Drátem do oka a „legendární“ Šle, které střídavě zanikají a opět vstávají z mrtvých. O kulturní vsuvky se postarali Martin Fojtíček a Kristýnka Kadlecová. Jednalo se např. o ukázání kufu s ostatky sv. Pavilonu, které bylo doplněno odbornou přednáškou, či vystoupení farního bytu. Bylo zde místo pro posluchače hudby, pro tanečníky, ale i na „pokec“. Rozešli jsme se zvolna s úderem jedné hodiny ranní, kdy měly dost kapely i my. *Tereza L.*

• Zabijačka

Ve dnech 8. a 9. února se konala na faře v Ledcích již tradiční farní zabijačka.

Tuto duchovní obnovu zahájíme již v pátek v 17⁰⁰ v kostele Všechných svatých na Roudné křížovou cestou.

23. 3. fara v Ledcích
15⁰⁰ „Velikonoční krasticování“
— vyfouklá vajíčka s sebou!
25. 3. „domeček“
19⁰⁰ ekumenické setkání mládeže
2. 4. „domeček“
20⁰⁰ setkání farní rady
5. 4. kostel Všechných svatých na Roudné
17³⁰ mše svatá
— vždy 1. pátek v měsíci.
7. 4. kostel Všechných svatých na Roudné!!
19⁰⁰ tichá modlitba se zpěvy z Taizé — vždy první neděli v měsíci.

Místo a čas konání velikonočních bohoslužeb jsou uvedeny v tabulce na konci věstníku.

Naším mlsným jazykům padli v pátek za oběť dva čuníci, ze kterých ještě týž den byla uvařena spousta dobrot (jako třeba jitrnice, jelita, ovar, tlačěnka).

Hlavní hodování se odehrávalo v sobotu, kdy jsme se ládovali střídavě výbornou zabijačkovou polévkou, gulášem a ostatními pochoutkami a neméně skvělými buchtami, roládami, perníky a fezy, které průběžně celý den přivázely šikovné maminky. Pivo se čepovalo rovnou ze sudku.

Několik nápaditých dospěláků zahrálo venku nadšeným dětem (i dospělým) veselou pohádku o třech prasátkách.

Když se setmělo, mohli jsme si vybrat mezi přebýváním venku u ohně nebo uvnitř u teplých kamen a teplých škvárek. Zpívalo se, hrálo na kytary, klábosilo, bylo veselo a bezva pohoda.

Ač jsme se tužili ze všech sil, obě prasata jsme úplně sníst nedokázali, proto kdo neměl radostné povinnosti na maskárním bále či jinde, mohl v hodech (a uklizení) pokračovat ještě v neděli.

Zabijačka byla fajn a nám. Těšíme se na příští!

Věra K.

• Maškarní ples

V neděli jsme se sešli na maskárním bále. Uváděl ho a o všem nás informoval skřítek Ohniváč. Shromáždili jsme se v sále a udělali kruh. Ohniváč nás všechny přivítal a potom řekl: „Chtěl bych tady také přivítat přátele z daleké země, která se jmenuje Irsko.“ A přitom pokynul ohnivou rukou směrem k hudební skupině „Klobouk

dolů“, která si vzala na starost hudební stránku karnevalu. „Pustte se do velkého rejdní, tancování a hodování,“ řekl Ohniváč, „neboť dnes začíná velký maskární bál. Malej i velké, tlustej i tenkej, zkrátka jakej chcete,“ zval nás všechny do kola.

Karneval to byl krásný. Jedlo se, pilo, tancovalo, povídalo (i když v tom hluku to bylo sotva možné) a soutěžilo. Masky byly také různorodé. Tak třeba vodník, princ, tanečnice, čert, ale nechyběla ani Japonka, tři sudičky, Arab, duch Wolfgang s velkým duchem a duchnou, kočičky a další a další.

Po rozdělení diplomů se společnost rozešla. Každý jistě bude na tento maskární bál dlouho vzpomínat. *Honza B., 10 let*

HOLOSTŘEVY — kalendář akcí — JARO 2002

Kromě uvedených brigád budeme i většinu ostatních víkendů pracovat na domě — pokud byste nám chtěli přijet pomoci, budete vítáni!! (Ale pro jistotu se předem ozvěte Elvovi na tel. 019/7440178 nebo Lukášovi Petříkovi na mobil 0776/142825.)

- 22.–24. 3. 2002 První jarní brigáda
Nejen podávání tašek pokrývačům, ale i výlet do lesa, hry, večery s kytarou a jiné příjmenosti.
- 12.–14. 4. 2002 Druhá jarní brigáda
Na programu bude dokončení střechy, kromě toho se nabízejí různé příjmenosti (viz výše).
- 17.–19. 5. 2002 Prostě brigáda
Nejspíše zavádění vody a elektřiny, zpestřené všelikými příjmenostmi (viz výše).
- 24.–26. 5. 2002 Scholé ve stodole
Možnost zažít scholé — vzdělávání v jeho

původním smyslu — jako snahu o kultivaci duše, o odstoupení od „prvozu“ všedního dne, o zahlédnutí hlubšího smyslu našeho jednání. Přednášky — nebo lépe společný dialog — na témata z různých oborů, zejména však filosofie.

- 14.–16. 6. 2002 Práce a kontemplace
Denní rytmus práce, modlitby a odpočinku, směřující ke ztišení a ke kontemplativnímu prožívání přítomnosti.
- 28.–30. 6. 2002 „HOLOSTOK 2002“
Již třetí ročník hudebního a divadelního setkání na farní zahrádě a v okolí.
- 21.–28. 7. 2002 Práce a kontemplace
Týden, kdy je možno „ochutnat“ denní rytmus práce, modlitby a odpočinku, směřující ke ztišení a ke kontemplativnímu prožívání přítomnosti.

Na všechna setkání jste srdečně zváni!

Komunita NOE

FARNOST PLZEŇ 1 — SEVERNÍ PŘEDMĚSTÍ

br. františkáni, Komenského 17
323 13 Plzeň
tel.: 752 11 23, e-mail: pizen@ofm.cz

- 2. 4. „domeček“
20⁰⁰ setkání farní rady
- 4. 4. farní byt na Vinicích
17⁰⁰ možnost přistoupit ke svátosti smíření
18⁰⁰ mše svatá
- 5. 4. kostel Věch Svatých na Roudné
17³⁰ mše svatá — vždy první pátek v měsíci
- 7. 4. kostel Věch Svatých na Roudné
19⁰⁰ tichá modlitba se zpěvy z Taizé — vždy první neděle v měsíci
- 12.–14. 4. Holostřevy
Druhá jarní brigáda v Holostřevch. Na programu je dokončení střechy, ale i různé příjemnosti — výlet do lesa, hry, večery s kytarou. Předem se ozvěte Elvovi na tel. 019 744 01 78 nebo Lukášovi Petříkovi na mobil 0776 14 28 25.
- 23. 4. kaple sv. Vojtěcha na hřbitově v Bolevci
16⁰⁰ poutní mše svatá
- 1. 5. „domeček“ Svátek sv. Josefa dělníka oslavíme společně při zvelebování „domečku“ a jeho okolí. Začátek je v 9⁰⁰ hodin. Přijďte společně, malí i velcí, mladší i starší, i celé rodiny nejen přiložit ruku k dílu, ale i popovídat si a pobýt s spolu.
- 3.–5. 5. Výjezdní zasedání farní rady v Dešenicích

- 3. 5. kostel Věch Svatých na Roudné
17³⁰ mše svatá
— vždy první pátek v měsíci
  - 5. 5. kostel Věch Svatých na Roudné
19⁰⁰ tichá modlitba se zpěvy z Taizé
— vždy první neděle v měsíci
- Ve farním bytě na Vinicích byla vysvěcena kaple, kde mají farníci, zvláště pak obyvatelé Vinic, možnost tiché modlitby nebo osobní adorace každé úterý a čtvrtek od 15³⁰ do 17⁰⁰ hodin.
- Skautská výprava do jeskyně Avaron

Nedávno jsme se dva oddíly děvčat vypravily do jeskyně námi nazývané Avaron. Jely jsme autobusem, pak jsme vystoupily a šly jsme chvíli pěšky. Vál nám do obličejů studený vítr. Když jsme došly na hřiště, vedoucí z legrace vyhlásily soutěž a ta zněla: Kdo bude mít nejlepší svačinku, ten vyhrál. Po soutěži jsme šly hrát hru.

Asi tak uprostřed hry příběhla Bětka celá od bahna a spěšně řekla: „Holky, baterku, klíče a jdeme!“ My jsme okamžitě šly, jak nám Bětka řekla. Před vchodem jsme se trémou klepaly jako osiky. Vchod byl jako tobogán, dole byla velká tma a ještě ke všemu to tam klouzalo. Opatrně jsme lezly dolů a přitom jsme se mohly přerazit. Šly jsme blíž a blíž a pořád

jsme slyšely strašlivé a strašidelné chrápání. Všechny jsme věděly, že je to zlý Gudhavi, který hlídá tři prsteny, pro které jsme se do jeskyně vydaly.

Bětka šla a netvora na třicet sekund zkameněla. My jsme mu vzaly prsteny a opatrně jsme šly pryč. Ale v tu chvíli se netvor probral a začalo se tam jako by něco kácet, ale co to bylo? Proto jsme přidaly do kroku a dupaly jsme jako stádo slonů. To, co jsme tam chtěly získat, jsme měly. Vylezly jsme úspěšně ven a do jeskyně šel druhý oddíl.

Zatímco oni byly v jeskyni, my jsme hrály hry. Když vylezly ven, lítaly jsme nahoru a dolů v bahnitých kopcích a vždy jsme se vyválely. Potom jsme rozdělaly oheň, opekly buřty a šly domů.

U silnice nás zastavil pán z Českého deníku a ptal se nás: „Kam jdete, kde jste byly a kdo jste?“. My jsme řekly, že jsme skauti, že jsme byly na výpravě a že jdeme domů. Když se dozvěděl, že jsme skauti, tak se zeptal, kde máme klubovnu a my řekly, že v Komenského ulici u bratří fratiškánů. Pak se nás zeptal, jestli nás může vyfotit, a my hned, že ano. Eliška si lehla dopředu a tak si nás vyfotil.

Pak jsme si celou cestu šeptaly, že jsme v Českém deníku. Dlouho na to budou všichni vzpomínat.

Klára K. 7let

• Jak jsme zabili ...

(dvě prasátka při masopustní farní zabijačce v Leducích)

No jen si to představte: ovárek, jitrnice, jelítka, guláš, tlačěnka, prejt, ... zkrátka nic pro vegetariány. Ale stejně vám řeknu, že my lidé jsme docela barbaři. Jenže, co oko nevidí, srdce nebolí, a tak doma — přinesené z obchodu — tyhle dary baštíme, jako kdyby se trhaly

na louce. Řeč je o tom, že někteří jedinci — dokonce i Ti pověření přípravou veselí — prožívali akt zabít tak těžce, že chybělo málo a mohli z nich být vegetariáni. Pravda, až do chvíle, než výbornou krmi ochutnali. Ale po pořádku.

Možná si vzpomenete, jak to v Leducích dopadlo o loňském masopustu. Jednou větou: zabijačka byla, ale přivezená ze supermarketu, řezník se totiž za podivných okolností nedostavil.

To letos, poučení loňským mírným nezdařem, probíhalo vše docela jinak. Nic jsme nenechali náhodě. Řezník i prasátka byli ve správné chvíli na správném místě a řezníkovi k ruce skupina dobrovolníků (mezi nimi i zmíněné slabší povahy).

A tak se zabíjelo, pařilo, škrábaly štětiny, věšelo, bouřalo, šlemovalo ... a po několika hodinách byly první dobroty na světě. Ochutnávka předčila naše očekávání. S tou hmotou ze supermarketu, které říkají tlačěnka či jitrnice se to opravdu nedalo srovnat. No a pak už byla sobota a fara v Leducích v ožehnutí. Těžko odhadnout, kolik přijelo lidí. Zkrátka po dobrotách se jen zaprášilo.

I děcka si přišla na své. Ne že by se cpala ovarem, tyhle dary ještě neumějí dostatečně ocenit. Šmakovalo jim hlavně loutkové divadlo v provedení Pavla Linky — mimochodem — nad jeho bavičskými schopnostmi mnozí žasli.

Mišči

P.S. Na tomto místě svého času děkovali pánové Šimek a Grossmann motostřelecké divizi — tuším — majora Ticháčka, za úspěšnou likvidaci domácího zvířete. Jistě znáte tu povídku. My našťástí můžeme děkovat někomu jinému, a také a hodně Martinovi Fojtíčkovi (měl to vše na starosti) a ještě více jeho ženě Janě, že ten mumraj u sebe doma vydržela.

ROK 2002 60

Týden od 4. března máme v Plzni jarní prázdniny. Jiří odjel do Prusin okošťovat život v poustevně (což si ovšem usmyslilo více Plzeňáků) a také něco říci kandidátům o eucharistii. Na závěr pobytu uspořádal malou oslavu, neboť se mu narodila neteř Barborka. Rovněž Didak zamířil na Prusiny, čtrnáct dní se učil na státnici z práva, kterou ovšem nakonec nedělal - na studijním se spletli. Místo nás přišli do Plzně Justin a Lukáš. Regalát na Slovensku přednášel v rámci setkání Společenství františkánské rodiny o Jacoponem do Todi a Bernardinu Sienském, v neděli ho zastihla smutná zpráva, že mu zemřel tatínek (již delší dobu byl vážně nemocen). Paschal udržoval chod Domečku.

11.3. jsem na uvítanou pozval na pizzu Evu a Zuzku, které se vrátily z Anglie již více než před měsícem, ale dosud k tomu nějak nebyl čas ... Večer mám na setkání staršovstev povídání o různých tradicích zobrazování kříže. Zastavily se u nás paní Smrčinová a Josefa, která se regeneruje na Labuti.

Víkend od 15.3. jsem s Paschalem v Dešenicích na duchovní obnově mládeže, která se poprvé konala na dvou místech, vzdálených od sebe asi 4 km (fara a Elvojc chalupa). Didak byl s Regalátem na pohřbu tatínka.

O slavnosti sv. Josefa jsme přerušili půst a vyjeli si mikrobussem s Elvou, Haplou, Amátou a Brňandama do Prahy na krásnou hru „Sestra úzkost“ (podle Čepa a Demla).

Na první jarní den pokládali trapisté základní kámen kostela v Nových Dvorech u Teplé. Didak, Paschal a naši senioři si tím směrem udělali výlet mikrobussem.

22.3. máme na Prusinách duchovní obnovu a večer jedu do Prahy na přípravné setkání do Assisi. Druhý den - v sobotu před Květnou nedělí - má u nás Vianney duchovní obnovu pro 23 žen.

O velikonočním triduu je nádherné slunečné počasí, které si vychutnáváme při cestách na Roudnou a zpět, ráno i večer. Začíná liturgií Zeleného čtvrtku, letos již v 18 hod. v kostele Všech svatých. Od půl deváté si spolu s katechumeny (bylo nás asi 18) připomínáme Poslední večeři po způsobu Pesachové Hagady, Jiřím značně přizpůsobené. O vynikající jídlo se postaral hlavně Dušan se svojí ženou. Večeři jsme zakončili půlhodinovou adorací.

Na Velký pátek vedl v 17 hod. Didak křížovou cestu na hřbitově u kostela, v 18 hod. byly obřady, po nichž bylo možné ještě v tichu uctít kříž.

Vigilie Zmrtvýchvstání začínala jako obvykle ve 22 hod. a trvala v pokojné atmosféře tři hodiny. Lidí i katechumenů bylo letos méně než loni (6 ke křtu + 6 k dalším svátostem). Nedělní oběd jsme měli u pana biskupa.

Na velikonoční pondělí (1. dubna) máme mši v 10 hod. v Domově důchodců, na oběd nás pozval Jarďa do Rokycan. Večer se účastníme adorace na závěr Semináře duchovní obnovy, který probíhal ve farnosti v postní době každý čtvrtěk.

Od úterý do soboty si Brněnská udělala výlet do Kozlova, Soběšic, ke kapucínům do Brna a k troskám bývalého kláštera premonstrátek Rosa Caeli v Dolních Kounicích.

My máme v úterý farní radu a v sobotu jsem byl s našimi kandidáty v Praze na svěcení biskupa Káji Herbsta, zatímco u nás byla svatba Kopeckých.

7.4. jsme pozvali na nedělní oběd **holky z Brněnské** a pak jsme spolu vyrazili mikrobussem do Zbečna, odkud jsme šli pěšky přes přehradu Klíčavu na Křivoklát. Tam jsme povečeřeli v hospodě a pak odvezli Regaláta do Prahy, odkud druhý den odlétal do Říma na čtyřdenní kongres u příležitosti 25. výročí Esserova kritického vydání spisů sv. Františka. Také Paschal zůstal v Praze kvůli definatoriu.

V pondělí večer nám předvedly milý kytarový koncertík Bětka s Míšou.

V úterý jsem odjel do Horní Blatné na dvou-denní setkání ekumeny. Přednášel nám Jaroslav

Vokoun o cíli ekumeny především z katolického hlediska: *církev je plné společenství (communio) církví*, z nichž každá má eucharistické společenství se svým biskupem.

13.-27. 4. jsem již potřetí putoval s Frant. mládeží po Františkových poustevnách v okolí Assisi.

V neděli 28. jsem byl v Praze u PMS na křtínech mého synovce a jeho mladší sestřičky (křtíl Bartoloměj). Večer přijeli na rekreaci Prusiňáci, oslavili jsme Regiho 39. narozeniny a já jsem vyprávěl o Assisi.

30.4. - 2.5. jsem byl s Jar. Vokounem autem v Dalherně u Fuldy na části setkání Bratrstva lutersko-katolického sjednocení. Slavili jsme eucharistii po katolickém způsobu a také májovou pobožnost. Z přednášek byla nejzajímavější Vokounova o tom, jaký ekumenismus má ještě cenu (proč se nestát katolíkem). Drtivou většinu z asi 25 přítomných tvořili lidé, kteří začínali s bratrstvem jako mladí v padesátých letech ... Působivá byla návštěva hrobu sv. Bonifáce v katedrále ve Fuldě a krypty, kde se bratři benediktini modlili již r. 821 (vedle Cách nejstarší církevní stavba v Německu).

Ve středu 8. května jsme využili státní svátek k výletu farní rady (i s rodinami) na Radyni.

Následující víkend jsou Chýšky na Prusinách. Na jejich začátku jsme vysvětlily čtyři poustevničky kolem kostela: každá z poustevnic v té své přečetla náhodně vybraný text z Písma. Nejpůsobivější mi připadl hned ten první z Ozeáše 2,16-22: „Proto ji přemluví, uvedu ji na poušť, budu jí promlouvat k srdci ...“, bylo to ale celé „mocné“. Na mě už poustevnička nevyšla, tak jsem si ji našel v lese asi 4 km od Prusin.

19. května na nás podle liturgického kalendáře měl sestoupit Duch svatý, tak jsme se na to připravili vigilií v kostele na Roudné. Od 20 hod. byla mše a pak adorace, pro někoho až dvouhodinová. V den slavnosti byli v katedrále biřmováni i naši svěřenci. Večer jsme s nimi zašli do hospůdky v Hradišti. V pondělí jsem se zúčastnil povzbudivého ekumenického Svatodušního modlitebního shromáždění.

O víkendu od 24.5. máme na Prusinách již druhé „SRPŠ“ (setkání našich rodičů). Přijely všechny maminky a můj táta, jakožto jediný žijící manžel. Hlavní program byl v sobotu, kdy bylo hodně prostoru pro společné procházky a povídání (dozvěděli jsme se něco nového o sobě, svých rodičích i Ukrajině).

V neděli Didak odešel na týden do Prusin učit se na státnici, kterou pak úspěšně (za vydatné modlitební podpory farnosti) složil.

27.5. máme v Praze setkání formátorů, na němž se vedle zprávy z formačního domu na Prusinách diskutovalo hlavně o programu noviciátu.

Večer k nám přijeli bráchové z Mor. Třebové, vzali jsme je do našeho kostela na Roudné a do hospody. Druhý den jsem s Masseem navštívil paní Světlíkovou a bráchové si prohlédli město a vylezli na věž, z které se už ale nedá skákat dolů.

O víkendu od 31.5. máme v Plzni Dny víry. Naše farnost (mládež) má na starosti program pro děti v Bolevecké sokolovně. Hráli jsme si na východ z Egypta. Příprava byla dosti náročná (i vzhledem k závěru školního roku), proto jsme cítili povinnost se organizátorům alespoň trochu odvděčit a vzali jsme je následující neděli do restaurace na večeři. Dny víry byly zakončeny společnou poutí na Prusiny v neděli ráno. U nás v kostele pak byl ještě koncert Ztracené kapely.

Večer začínala Rohožková kapitula ve Starých Hutích u Uh. Hradiště. Součástí byla pěší pouť na Velehrad v pondělí ráno, odpoledne Regiho přednáška o Bernardinském slunci, večer fotbal a adorace. V úterý přednášel Petr Záh ze slovenské provincie o pojmu kontemplace v Bibli. Následoval Šebestiánův dotazník a diskuse ve skupinkách. Po obědě byly krátké informace a odjezd.

Ve středu nás „naše paní psycholožka“ pozvala na večeři do restaurace a řekla nám, jak vidí naši komunitu po sérii individuálních rozhovorů. Její „práce na nás“ se již pomalu blíží ke konci, jsme jí vděční za mnohé, zvláště za pomoc ve vzájemné komunikaci a v řešení „ženské otázky“ - k ní patří i zítřejší společný komunitní večer s holkami z farního bytu, na němž chceme rekapitulovat uplynulý školní rok.

• **Komunita Noe** zve v měsíci červenci kohokoli na jakkoli dlouho do Holostřev. bude zde možné pobýt, popracovat, pomodlit, popovídat, pozpívat, pokoupat, posbírat houby, ... Stále tam bude někdo, kdo vás uvítá.

Telefonické spojení je možné přes Haplu, č. tel. 0607 741 743.

Za komunitu Noe Elva + Markétka.

• Kříž v lese

Dne 20. 5. jsme se my, katechumeni z bolevecké farnosti, netradičně sešli na „katechumenát“ v lese. Důvodem tohoto setkání byl krásný akt obnovy starého a silně poškozeného torza kříže za kříž nový a jeho následné posvěcení, které provedl moderátor naší farnosti bratr Paschal.

Tento kříž se nachází na Košutce (Rabštejnská 16) u střelnice směrem k lesnímu závodu po levé straně.

Podařilo se nám zjistit, že původní kříž tam byl umístěn v roce 1855. V roce 1975 byl restaurován, v poslední době chátral, takže z něho zbylo jen torzo v podobě dolní části.

Na jednom z katechumenátů jsme se domluvili, že kříž obnovíme. Za pomoc při jeho obnově děkujeme panu Josefu Šlaichovi, který nám s obnovou nezištně pomohl. Janička Menšíková nechala vyrobit na kříž cedulku, kde jsou uvedena původní data umístění, restaurování a umístění křížku nového.

Z knihy Bolevec a okolí se nám podařilo zjistit, že původní kříž byl umístěn v blízkosti bývalé cihelny ing. Františka Klotze, která se zde nacházela.

Samotný akt výměny vypadal takto: mužská část katechumenů odstranila torzo původního kříže a upevnila kříž nový. A naše něžnější část katechumenů se postarala o květinové vyzdobení „našeho“ kříže. Pak jsme se všichni odebrali na krátkou procházku po okolí. Po osvěžující procházce jsme se shromáždili u kříže a bratr Paschal kříž posvětil. Tento působivý akt byl krásným pohlazením na duši a věříme, že při procházkách po košuteckých lesích se u „našeho“ kříže rádi zastavíte. Je sice trochu schovaný v lese, ale určitě ho najdete.

(Upozornenie: pisatel je Slovák a omlúva sa predom za hrubki!)

Dušan P.

• 8. 5. víceméně rekreační návštěva hradu Radyně radou farní

• 11. 5. 15⁰⁰. Ledecké velmi kulturní odpoledne.

3. ročník kulturní smršti na ledecké faře. Vystoupí: Poitín, Standa Kahuda, Orfeus Revival, P.V.A. a divadelní soubor Rámus. Občerstvení a odvoz zajištěn.

• 18. 5. 9⁰⁰ domeček — duchovní obnova pro muže

20⁰⁰ kostel Věch Svatých — Svatodušní vigilie

• 18.–19. 5. Holostřevy — poslední jarní brigáda

Předem se ozvěte Elvovi na tel. 019 744 01 78 nebo Lukáši Petříkovi na mobil 0776 142 825

• 24.–26. 5. „Schólé ve stodole“ — Holostřevy

Kulturně — literárně — filosofické setkání. Kontakt: Elva tel. 019 744 01 78 nebo Lukáš Petřík mobil 0776 142 825

• 28. 5. 20⁰⁰ domeček — setkání farní rady

• 2. 6. 16⁰⁰ kostel Věch Svatých na Roudné — „Koncertík“ pro rodiče s dětmi, hraje Ztracená kapela

• 7. 6. 17³⁰ kostel Věch Svatých na Roudné — mše svatá — vždy první pátek v měsíci

• 7.–9. 6. ekumenický víkend mládeže na faře ve Skapcích u Kladrub.

Kontakt: Elva tel. 019 744 01 78

• Každé úterý je v domečku od 16. do 17³⁰ hodin příležitost přistoupit ke svátosti smíření. Jiný termín je možno si domluvit individuálně.

• Ve farním bytě na Vinicích je každé úterý a čtvrtek od 15³⁰ do 17⁰⁰ hodin přístupná kaple — možnost tiché adorace.

• Ve dnech 31. 5. až 2. 6. probíhají v Plzni Dny víry. Naše farnost zajišťuje program pro děti od 10 do 14 let v bolevcké Sokolovně (tramvaj číslo 1, zastávka Mozartova, dále bude cesta vyznačena). Na tento program je třeba se přihlásit na adrese: R.K. farnost — domeček, Komenického 17, 323 13 Plzeň, tel. 019 752 11 23, E-mail: S sebou je třeba mít spacák, karimatku a přezůvky. V zájmu programu prosíme, abyste respektovali požadovanou věkovou hranici účastníků. Bližší informace viz Program Dnů víry.

• Pout' seniorů

Ve čtvrtek 21. 3. se vydalo šest seniorů z naší farnosti na pout' do Teplé a Nového Dvora. Náš malý mikrobus odjel s bratrem Paschalem, který se ujal řízení, s bratrem Didakem a s námi v devět hodin ráno od Lochotínského pavilonku. Přšelo, ale než jsme se pomodlili růženec, přestalo.

V tepelském klášteře nás uvítal bratr Metoděj — rodný bratranec br. Didaka — premonstrát. Jeho bílý hábit dobře harmonoval s hnědou kutnou našeho Didaka.

V překrásném barokním kostele Zvěstování Panny Marie sloužil otec Paschal mši svatou. Po ní jsme u hrobu bl. Hroznaty intenzivně prosili za potřeby naší diecéze, hlavně za nová kněžská a řeholní povolání. V knihovně jsme obdivovali krásnou architekturu a množství starých, vzácných knih. V příjemném prostředí hospice jsme se posílili výborným obědem, aby ani náš „bratr osel“ nepřišel na pouti zkrátka.

Pak už nás náš milý mikrobus odvezl do Nového Dvora, kde bratři trapisté — první tohoto řádu, budují na troskách starého dvora nový klášter.

Ten den dopoledne byl za účasti opatů od nás i z ciziny, biskupů — i našeho otce biskupa, kněží, bratří a sester z různých řádů i laiků kladen a vysvěcen základní kámen nového kostela. Klášter bude stát na vršku, obklopen kolem dokola zelenými kopci. Ještě odpoledne tam panovala bratrská jednota. Bylo úplné jedno, je-li

kdo bílý, černý nebo hnědý, kněz, biskup, řeholník nebo laik. Byla tam naše církev v malém. Jaké to bude požehnání pro naši církev a náš národ, když tu budou bratři ustavičně chválit Pána modlitbou a prací. Pane, požehnej toto dílo.

Díky Bohu a našim bratřím za tak krásný výlet.
S.V.M.

19⁰⁰ kostel Věch Svatých na Roudné — tichá modlitba se zpěvy z Taizé — vždy první neděle v měsíci

• 3.–4. 6. bratři františkáni se zúčastní „Rohožkové kapituly“

• 6. 6. 17⁰⁰ farní byt Vinice — příležitost ke svátosti smíření
18⁰⁰ farní byt Vinice — mše svatá

• 7. 6. 17³⁰ kostel Věch Svatých na Roudné — mše svatá — vždy první pátek v měsíci

• 7.–9. 6. ekumenický víkend mládeže na faře ve Skapcích u Kladrub. Kontakt: Elva tel. 019 744 01 78

• 14.–16. 6. *Práce a kontemplace* — pracovní — modlitební víkend na faře v Holostřevch. Kontakt: Elva tel. 019 744 01 78

• 16. 6. 16⁰⁰ kostel Věch Svatých na Roudné — oslava svátku sv. Antonína s žehnáním květin. Zvány jsou především rodiny s dětmi.

• 22. 6. 10⁰⁰ katedrála sv. Víta v Praze — bratři františkáni Didak, Filip a Augustin přijmou kněžské svěcení

• 23. 6. 9⁰⁰ kostel Panny Marie Sněžné v Praze — primiční mše svatá bratří Didaka, Filipa a Augustina

• 26. 6. 17³⁰ kostel Věch Svatých na Roudné — mše svatá otce Didaka s novokněžským požehnáním

• 28.–30. 6. *HOLOSTŘEVY* — již tradiční divadelní a hudební setkání v Holostřevch na faře, ve stodole, na zahradě a v okolí

• Každé úterý je v domečku od 16. do 17³⁰ hodin příležitost přistoupit ke svátosti smíření. Jiný termín je možno si domluvit individuálně.

• Ve farním bytě na Vinicích je každé úterý a čtvrtek od 15³⁰ do 17⁰⁰ hodin přístupná kaple — možnost tiché adorace.

• V červenci je možno přijíždět na faru do Holostřev a libovolně dlouho zde pobýt.

Ve čtvrtek večer přijel Didakovi tatínek (přivezl nám vlastnoručně vyrobenou knihovnu) a v pátek si udělali výlet do Teplé za bratrancem, který je premonstrát. Paschal odjel k mamince, která slaví šedesátiny.

Já jsem od 7. června na „Prvním ekumenickém víkendu mládeže“: Na bývalé katolické faře ve Skapcích u Stříbra se sešlo asi 30 mladých lidí z různých křesťanských církví (ECM, KS, ŘK), aby se seznámili, popovídali, pomodlili, umělecky tvořili a vyšli si na procházku. Co do věku tvořili dvě skupiny: většina účastníků měla míň než 15 let, většina organizátorů kolem třicítky. Povídání zahájil Jindra Fencel úvahou na téma „s čím se mladý křesťan musí vypořádávat v dnešním světě“ a v následné debatě mluvili mnozí velmi osobně o své zkušenosti s vlastními rodiči a o tom, co je povzbuzuje v životě z víry. Úžasné umělecké kreace sahaly od tance přes malování a literární činnost až k dramatu a filmu. Spokojenost byla myslím veliká a je touha v podobných akcích pokračovat. Škoda jen, že za katolickou církev přijeli tři organizátoři a žádný účastník.

V neděli odjel Didak do Kostelního Vydří na exercicie před kněžským svěcením. Dával jim je novopečený biskup Kája Herbst, moc si ho pochvalovali. Také Paschal odešel v pondělí do Prusin na týden do poustevny.

Já jsem v pondělí poprvé v životě daroval krev a zároveň si zašel k doktoru se žádama, která mě v poslední době zlobí. Večer se sešly „Staršovstva“ a mluvilo se o Duchu svatém. Pak tři dny ležím. Takže Regi je na všechno sám, ale nestěžuje si.

14. a 15. 6. jsme spolu s dalšími spoluobčany zvolili parlament.

V neděli poprvé začínáme komunitní večer půlhodinovou modlitbou, chtěli bychom, aby se to stalo pravidlem.

V pondělí je u nás vikariátní konference, společně jdeme na oběd, při něm hodnotíme výsledky voleb. Večer přijeli kandidáti z Polska a z Prusin (s doprovodem), strhlo se urputné mezinárodní fotbalové utkání, v kterém jednoznačně kraloval náš tým.

Od úterka chodím na rehabilitace se žádama a večer plavat na Bolevák, občas za milého doprovodu bratří (po 23. hodině tam člověk může posedět u piva, což máme od naší paní psycholožky nařízeno).

Ve středu 19. v kostele na Roudné koncertuje Eva Hencychová, i s „mužičkem“ u nás zůstali na večeri.

V sobotu 22.6. mají v pražské katedrále kněžské svěcení bratři Didak, Filip a Augustin, v neděli pak dojemnou společnou primici u PMS. Já jsem mezitím stihl u minoritů „Poassiské setkání“ účastníků dubnové pouti. Zavzpomínali jsme a vyměnili si fotky. Pak jsem se krátce zastavil u rodičů.

V pondělí máme poslední předprázdninové setkání animátorů mládeže.

V úterý promoval Didak a Paschal vedl bohoslužbu v rámci oslav 10 let existence křesťanské třídy v mateřské školce na Lochotíně. Večer jsme navštívili naše sousedy, mladé a milé manžele Procházkovi (oba jsou metodistickými faráři).

Ve středu má Didak hezkou primici v našem kostele Všech svatých, po níž následuje před Domečkem krásná „Zahradní slavnost“, jež na rozdíl od loňska nemá jen ukončit školní rok, ale hlavně přivítat nového kněze a druhého (Regaláta) z farnosti propustit. To dalo námět i dvěma scénkám. Nechyběla hudba a pohoštění, bohužel také ani „ostřelovač“ z praku v sousedním okně a zásah policie (někdo si stěžoval, ale policajti byli „v pohodě“), po němž jsme se ve 22 hodin přesunuli do Domečku.

Poslední předprázdninový víkend je v Holostřevěch hudebně-dramatický festival Holostok. Františkány jsem tam chvíli zastupoval já, pokud jde o tanec, tak jistě víc než dostatečně.

V sobotu měl Filip primici v Benátkách, na níž chyběl jen Regi, který se připravoval na zítřejší finále MS ve fotbale (a tuším ještě na něco).

V neděli odpoledne měl v Domečku křtiny Jeník Brada, což byla slavnost srovnatelná se svatbou. Hned po ní odjel Paschal do Stráže pod Ralskem, kde se spolu s Bernardem věnoval rodinám na již tradičních „Manželských setkáních“, čímž odstartoval prázdniny ...

červenec

1. jsme s Didakem navštívili bratra Pavla v Radnici.

Druhý den odjíždím na dětský tábor do Domaslavi, ale protože na naší zahradě začínáme stavět skautskou klubovnu, vracím se již druhý den.

3. odjel Didak k mamince, druhý den Regi s Vinaři na chatu Evy B. a třetí den já s Prusiňákama do Prostějova na **primici Augustina**. Po noclehu v Mor. Třebové jsme vyrazili na **Didakovu primici** do Těšetic; chtěli jsme se vyhnout objíždce, tak jsme jeli několik kilometrů po poli a nakonec jsme se jí stejně nevyhli ... Večer jsme se s Paschalem vrátili do Plzně.

7. mě jel Paschal "vystřídat" na táboře v Domaslavi, takže jsem na čtyři dny v Plzni osiřel. Rozhodně se však nenudím, protože kromě tisku Zpráv z provincie Kristýnce přepisuji diplomku a domlouvám misii v Karagandě, v Praze pro nás zařizují víza na Ukrajinu a věnuji se návštěvám.

11. odjíždím k trapistům do Nových Dvorů oslavit svátek sv. Benedikta, kdy měli slavnostně uzavřít klausuru, ovšem stavební práce se asi o měsíc zpozdily ... Pak pokračuji do Horní Blatné, kde již tradičně dělají Broučci program pro děti, aby se rodičové alespoň na chvíli mohli věnovat rekreaci - a volejbalu zvláště. Druhý den tam má mši Regalát, podnikáme obligátní výpravu do rašelinišť a třetí den se již vracíme do Plzně.

14. vyrazíme - bez jídla a bez peněz - s malou skupinkou Frant. mládeže na již druhý ročník "Žebrání". Tentokrát jdeme ze Stříbra podél Mže přes Svojsín, po pěti dnech končíme v Tisové, odkud se autobusem vracíme do Plzně (na něj jsme mít peníze směli), kde akci slavnostně zakončujeme večerí v nově otevřené pizzerii kousek od Domečku.

Tamtéž o dva dny později zahajujeme s Didakem, Paschalem a Jeronýmem naši bratrskou cestu **na Ukrajinu**. Přespáváme u bratří v Prešově a Žitomiru a Ternopilu; dále v Kyjevě a třikrát pod stanem při přechodu Polonin, což je část Karpat. Cestou platíme policajtům několikrát oblíbených deset hřiven, prohlédneme Lvov, Koločavu a Mukačevo a hlavně "tvoříme společenství". Do Plzně se vracíme 2. srpna.

srpen

3. večer přijeli Prusiňáci oslavit narozeniny Paschala a Šebestiána (a Jeronýma a Benedikta v nepřítomnosti).

Druhý den odjel Didak do Mileva na skautský tábor a Paschal na Ostrůvek na rekreaci rodin s dětmi. Já jsem odjel až následující den k rodičům, cestou jsem se v Praze u P. Marie Sněžné zúčastnil poutní mše spojené s oslavou 80. narozenin br. Benedikta.

Na sv. Dominika se setkáváme u dominikánů s Didakem a Juniperem.

Na sv. Kláru začínáme na Prusinách s Frant. mládeží (je nás pět z Plzně a tři z Prahy) tzv. Poustevnický týden. Druhý den intenzivně prší a večer začínají ve vesnicích pod Prusinami **povodně**. Druhou půlku týdne tedy pomáháme postiženým.

14. obnovoval Juniper sliby, proto přijel Vianney. Druhý den s ním jedu do Žďáru na závěr celostátního setkání mládeže. Spali jsme spolu s dalšími asi patnácti kluky ve třídě na zemi. Na starosti jsme měly ranní modlitby jedné z asi deseti skupinek. Obdivoval jsem, kolik energie bylo do tohoto setkání vloženo, program i organizace se mi zdály výborné, i když to nemohu zas tak posoudit, protože jsem dva ze tří večerů proležel. Jedním z hezkých zážitků bylo jít s Vianneyem na pivo, což se mi do té doby nepoštěstilo.

19. mělo začínat týdenní Celostátní setkání Frant. mládeže na Gruně u Mor. Třebové, ale vzhledem k povodním jsme ho přesunuli do Prahy, mnozí se to i dověděli. Asi v deseti (občas se přidali i někteří bratři z Prahy) jsme pomáhali vyklízet zatopené objekty. Po večerech pro nás měli přednášky br. Regalát a opavská sestra Lucie Cincialová a velmi milé povídání o měsíčním „žebrání“ ve Florencii br. Dominik, který také pro nás většinou sloužil mši. Náš dík patří také bratru Jeronýmovi, který nás uhostil nejen duchovně, ale i hmotně, a tvářil se, jako že mu nevádí, že mu do kláštera taháme ženy a bahno.

Bratr Juniper nám mezi tím v Plzni vymaloval kapli a farní byt - návštěvy takových bratří jsou vždy velmi vítané!

25.-30. se sedm našich mladých bratří, mezi nimi i já s Didakem, zúčastnilo exercicií "O duchovním uzdravení" P. Eliase Velly OFMConv. v olomouckém semináři. Bratr Elias je charismatik z Malty s velmi příjemným vystupováním. Škoda jen, že se jeho poutavá vyprávění musela překládat z angličtiny, takže promluvy byly příliš dlouhé.

31. se na Roudné brali Karpíškovi a týden na to u mrtvých františkánů Vokounovi, obě nevěsty tak zakončily svůj pobyt ve farním bytě, a jelikož také Kristýnka se chystá vylétnout z hnízda (do Karagandy), bude se po prázdninách osazenstvo farního bytu tvořit od znova (ke Katce s Piccolinou přibudou dvě Jany).

20. kapitola - nový školní rok 2002

září

jsem celé strávil na kurzu italštiny v římském Antonianu. Bylo nás tam 40 bratří z celého světa, hezká atmosféra. Krom studia jsem se tam snažil zjistit, jak to vypadá ve světě s poustevnami, ale moc jsem nepochodil. Co se dělo doma vím jen z doslechu:

7. měl Paschal hlavní poutní mši v Hájku.

12. přijel do Plzně Jeroným, aby tak celá družina mohla zavzpomínat, jaké to bylo přesně před rokem v Albánii.

O víkendu od 13.9. měli setkání animátoři v Holostřevěch a následující víkend se konala diecézní pouť do Teplé. Františkány v obou případech reprezentoval Didak.

Na sv. Václava se uskutečnil farní výlet do Klenčí pod Čerchovem, kde měl slavnou mši bratr Paschal. Pak se vydali po stopách J.Š. Baara a Koziny, ti nejzdatnější dokonce zdolali horu Čerchov.

říjen

Začátkem října, po mém návratu z Říma, jsme v Plzni opět obnovili po třech měsících „komunitní život“ (už ale nebydlím na pokoji s Didakem, protože jsem se přestěhoval do pokoje po Regalátovi). V rámci „neustálého pokroku“ jsme se domluvili, že budeme začínat komunitní večery půlhodinkou společné modlitby vlastními slovy; druhou takovou půlhodinku jsme později zavedli ve čtvrtek po obědě (jedná se o tichou adoraci).

Náš pravidelný týdenní program se obohatil též o tzv. „Kovbojku“, což značí úterní pracovní setkání zaměstnanců farností (františkáni, Elva a Amáta), které začíná společným obědem (pravé televizní kovbojky začínaly v pravé poledne).

Pro mě je tento školní rok nový také tím, že opět vedu Broučky (spolu se Zdendou a Májou) a chodím do Sloniska. Didak spolu s Cold Jane vede Ostrůvek a věnuje se skautům. Paschal opět vede katechumeny.

2. se v Praze sešli formátoři a diskutovali o tom, co by se mělo dělat pro bratry začínající v jáhenské či kněžské službě.

3. jsme s Prusínákama slavili Transitus v našem kostele na Roudné a poté plánovali bratrskou pouť do Assisi.

V pátek 4. se někteří plzeňští a pražští farníci pod vedením Míry Schimmera a bratra Regaláta vydali na pouť do Assisi.

Večer jsme dle tradice oslavili sv. Františka spolu s dominikány. Bratr Vojtěch v kázání zarecitoval básničku o mlynáři a kominíku, kteří se potkali, objali a ... zmazali. Pak z toho nějak vybruslil, že to jako není špatně, spolu se setkávat. Tak jsem je po skončení oficiálního programu pozval ještě k nám do Domečku, ale čekali tam na mě marně - nějak mi nedošlo, že pozvání přijali - tak snad příště ...

Františkánská mládež má již také svou tradici, a podle ní se následující víkend po sv. Františkovi pokračuje v jeho oslavě. Letos nás bylo jen pět Plzeňáků, pro něž měl povídání a mši v Hřešihlavech Jeroným.

Na 8. jsme si domluvili oběd v pizzerii se salesiánkami, abychom se konečně trochu poznali, ale když ony se ty komunity pořád tak mění ...!

O víkendu od 11. se měli v Dešenících setkat farní radní (i se svými rodinami) na „výjezdním setkání“, kvůli počasí však nepřišel nikdo kromě zaměstnanců farnosti, což mělo také své kouzlo ...

13. uspořádalo K.S. karneval a pozvalo i naše farníky, aby nám tak poděkovali za to, že jsme jim několik let bezplatně půjčovali naše prostory na nedělní školičku. Protože se přestěhovali k salesiánům do Lobež, přestáváme být sousedy.

Ve stejné době koncertoval Hradišťan zdarma v kostele na Roudné pro postižené povodněmi a ty, kteří jim pomáhali (snažili jsme se všechny tyto lidi objet a osobně pozvat).

Ještě téhož dne odjel Paschal na týden do Litoměřic, aby v týmu, zorganizovaném Adrou, pomáhal postiženým povodněmi zase zde.

17. jsem se s hrstkou mladých farníků vydal mikrobusem do Prahy na koncert Lucie Bílé - pořádali ho benediktýni na Břevnově a výtěžek byl určen pro pomoc postiženým povodněmi na Roudné.

19. měl v Praze pohřeb otec Aleš. Krom bratří se ho z Plzně zúčastnila i Kristýnka, která si od něj chtěla vyprosit misionářského ducha pro své roční působení v Karagandě.

20. proběhla na Mikulce tradiční Drakiáda, tentokrát i za občasně podpory větru.

21. přijel na návštěvu Vianney a přespal u nás.

ÚKLID DOMEČKU

SPOLČO:	KDY:		Co je nutné udelat:
K2	11.10. ²⁰⁰²	24.1.	Koupelna: umýt sprchový kout
Ostrávek	18.10.	31.1.	Záchody: umýt záchod, umyvadlo, WC, vynebat koš; vyměnit ručníky; vyčistit
Broučci	25.10.	7.2.	Kuchyň: umýt nádobí a sporák, utřít stoly, vynebat koš; vyměnit utěrky, samet, vyčistit
Slonisko	1.11.	14.2.	
Skauti soumení	8.11.	21.2.	Čajovna } → vynebat koš
K2	15.11.	28.2.	Pohostinka } utřít prach
Ostrávek	22.11.	7.3.	Kaple } vyluxovat
Broučci	29.11.	14.3.	Kancelář: vyluxovat
Slonisko	6.12.	21.3.	(maže-li kři)
Skauti soumení	13.12.	28.3.	Ostatní prostory = chodba: samet, vyčistit
K2	20.12.	4.4.	
Ostrávek	27.12.	14.4.	
Broučci	3.1. ²⁰⁰³	18.4.	
Slonisko	10.1.	25.4.	
Skauti soumení	17.1.	2.5.	

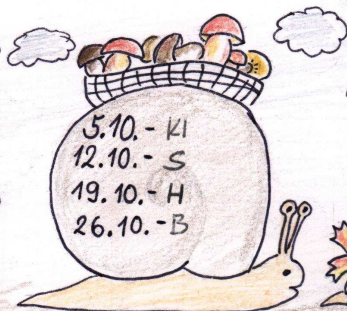
Uklízejte pokud možno vždy v pátek. Nemísíte-li, domluvíte se na jindy.

ÚKLID DOMEČKU

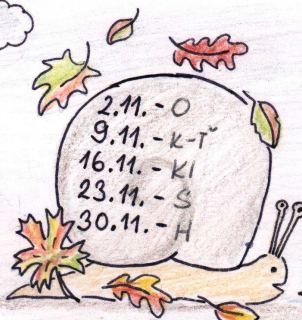
14.9. - B
21.9. - O
28.9. - K-Ť

ZÁŘÍ

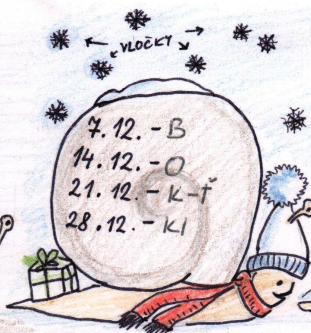
5.10. - KI
12.10. - S
19.10. - H
26.10. - B

ŘÍJEN

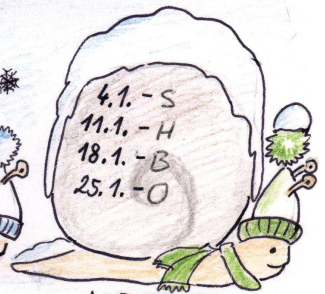
2.11. - O
9.11. - K-Ť
16.11. - KI
23.11. - S
30.11. - H

LISTOPAD

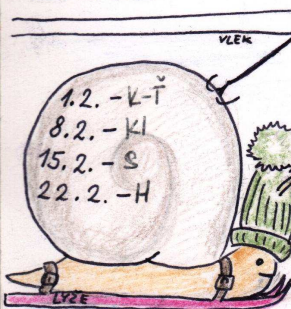
7.12. - B
14.12. - O
21.12. - K-Ť
28.12. - KI

PROSINEC

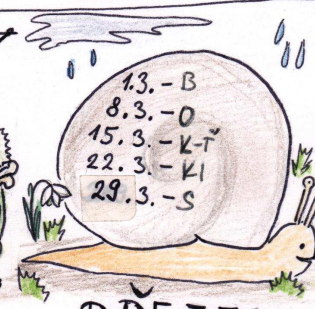
4.1. - S
11.1. - H
18.1. - B
25.1. - O

LEDEN

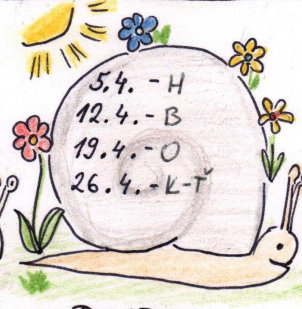
1.2. - K-Ť
8.2. - KI
15.2. - S
22.2. - H

ÚNOR

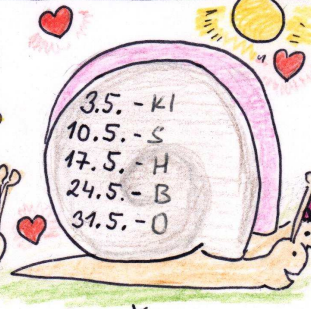
1.3. - B
8.3. - O
15.3. - K-Ť
22.3. - KI
29.3. - S

BŘEZEN

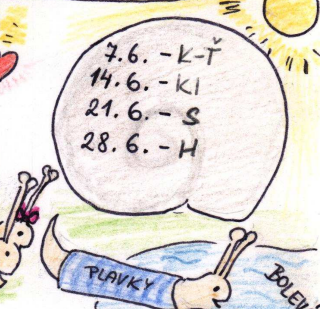
5.4. - H
12.4. - B
19.4. - O
26.4. - K-Ť

DUBEN

3.5. - KI
10.5. - S
17.5. - H
24.5. - B
31.5. - O

KVĚTEN

7.6. - K-Ť
14.6. - KI
21.6. - S
28.6. - H

ČERVEN

LEGENDA: B - BROUČCI

KI - KINDER-SPOLEČO

O - OSTRŮVEK

S - SLONISKO

K-Ť - KRUVÁJ-ŤUŤAJ

H - HIMBAJS

úže spolupracovat a nejlíp tuto činnost převzít, budu moc rád. Kvůli technickým podmínkám v klášteře je ale nutné, aby měl sám k dispozici počítač a snadný přístup k internetu. Za každou pomoc předem upřímně Pán Bůh zaplať.

fr. Cyprián OP (@: cyprian@op.cz)

• Breviář — Liturgie hodin

Česká dominikánská provincie postupně vydává kněžský breviář s Renčovým překladem žalmů. I. díl (Advent a Vánoce) vyšel loni, nyní je k dispozici II. díl (doba postní a velikonoční). Jeho výrobní cena činí 890,- Kč, pro dominikánskou rodinu a diecéze je cena s dotací 660,- Kč. Zájem-

ci o II. díl (příp. i I.) se mohou přihlásit v sakristii kostela P.M.R. nebo ve farní kanceláři.

-fC-

ZÁPLAVY

Centrální konto ČKCH:

369-369369369/0800, vs. 906

Žádosti o pomoc a nabídky pomoci:

tel.: 019/ 7221505, 7221540

mobil: 0777 767 001, 0777 767 003

0777 767 009

@: dchplzen@volny.cz

• Naš farní časopis můžete nalézt také na internetu na adrese <http://plzen.op.cz> — OnPn

FARNOST PLZEŇ 1 — SEVERNÍ PŘEDMĚSTÍ

br. františkáni, Komenského 17
323 13 Plzeň
tel.: 752 11 23, e-mail: plzen@ofm.cz

• Od 1. září jsou každou neděli mše svaté opět v 9⁰⁰ a 11⁰⁰ hodin v Lochotínském pavilonku.

• Mše svatá Na Vinicích ve farním bytě se koná 5. září v 18⁰⁰ hodin

• Počínaje měsícem září je každý první pátek v měsíci od 17³⁰ hodin mše svatá v kostele Všem svatých na Roudné.

• Od září je opět příležitost ke svátosti smíření každé úterý od 16⁰⁰ do 17³⁰ hodin v Domečku. Svátost smíření je možno domluvit si i individuálně jako dosud.

• Elva R. Frouz zve do Holostřev na neděli 22. září na 10. hodinu. Biskup František jej zde v kostele sv. Mikuláše pověřil službou akolyty.

• „Postkatechumenská“ tečka

Je nás třináct. Pro někoho možná číslo nešťastné, pro nás však je to třináctka šťastná.

Šťastná, protože si nás vyvolil Bůh. Oslovil nás, abychom šli za Ním. Jsme zastoupeni ve všech věkových kategoriích, od mládeže až po střední věk.

Od loňského roku jsme se u bratří v Domečku každé pondělí připravovali na přijetí svátostí. O velikonoční vigílii bylo šest z nás pokřtěno, přistoupili jsme k prvnímu svatému přijímání, kterému u některých předcházela celoživotní zpověď. Na den Seslání Ducha svatého, jsme byli otcem biskupem Františkem biřmováni v katedrále sv. Bartoloměje.

O den později jsme svou vděčnost Pánu zviditelnili malou poutí a zavěšením kříže pod Krkavcem.

V neděli 23. června jsme učinili tečku za našim ročním setkáváním poutí ke sv. Vojtěchu do Nebílovského Borku a na Prusiny. Setkali jsme se v 8⁰⁰ hodin v Černicích na konečné trolejbusu. Helena (ve stavu požehnaném) se s Dušanem vezli autem, my ostatní jsme s bratrem Paskalem maširovali pěšky. V 10⁰⁰ hodin měl br. Paskal sloužit mši svatou. Cestou jsme si povídali, na hodinky nekoukali, trochu bloudili... A tak musel Paskal běžet napřed, aby místní věřící neměli strach. Nakonec jsme dorazili a mše mohla v 10¹⁵, v krásném raně barokním kostele sv. Vojtěcha z roku 1665, začít. Po mši sv. jsme snědli meloun a pokračovali dále v cestě přes Nebílovy až ke kostelu sv. Jakuba z roku 1722 na Prusinách, kde jsme si odpočinuli na místní faře, kde žije komunita františkánů. Dnes zde však nebyli, a tak jsme se naobědvali a prohlédli si faru a kostel se hřbitovem. Nejvíce se nám líbila „poustečna“, kde mohou být bratři několik dní zavření zcela o samotě (a dobrovolně!). Ale našťastí jim sem jídlo nosí. Po prohlídce jsme šli na autobus do Předenic a odtud do Plzně. Celý den bylo krásné slunečné počasí, a tak pouť vyšla na výbornou.

Děkujeme Paskalovi za čas, který nám po dobu přípravy věnoval, za trpělivost a ochotu při výkladu katechismu a odpovídání na naše otázky kolem víry.

Děkujeme Pánu Bohu, že si nás vyvolil o prosíme Ho, aby nás provázel a ochraňoval na naší cestě za Ním.

Šťastná 13-ka

Milí farníci.

Před nemnoha dny postihly naši zemi ničivé záplavy. Postižena byla i část naší farnosti — Roudná, místo které je nám zvláště drahé, místo kde stojí náš chrám, místo kde mají své domovy mnozí z našich

blízkých... Moc bych si přál, abychom tyto události vzali jako výzvu k otevření svého srdce pro všechny kdo jsou v nouzi, hmotné či duchovní. Způsob a možnosti pomoci obětem už musí hledat každý sám. Jsem však přesvědčen, že Pán počítá s každým z nás. Vždyť k čemu by byl otevřený kostel pro zavřené srdce?

Jako povzbuzení ať nám je pozdrav P. Prokopa OSB z arcidiecéze Břevnov.

Váš br. Paskal OFM

Milé sestry a milí bratři na Severním předměstí!

Události posledních dnů nás duchovně i osobně zcela neočekávaně spojily!

Když jsem na konci sedmdesátých let minulého století sloužil jako vojín základní služby v Plzni na Slovanech, znal jsem Lochotín a okolí jen z doslechu, bydleli tam totiž někteří naši důstojníci, které jsme měli svázet v případě poplachu...

Když jsem se v té době stal břevnovským benediktinem a studoval dějiny našeho břevnovského kláštera, dovídal jsem se o zastavení spolubratřích-benediktinů spolu se sv. Vojtěchem na Doubravce a v okolí.

Když jsem nyní v posledních dvou letech častěji projížděl Plzní směrem na Kladruhy u Stříbra, netušil jsem, že někde tam vpravo od hlavní silnice je Roudná, nádherný kostel...

Nyní jste byli první, kteří se nám ozvali po té, co jsem nechal výzvu na Diecézní charitě, že bychom rádi konkrétně pomohli některé záplavami postižené farnosti. Snad se probudilo to dávné svatovojtěšské propojení plzeňsko-břevnovské!

Od chvíle, kdy jsme výzvu řekli, se denně při konventní i farních mších svatých modlíme za Vás. Denně jeden z našich otců slouží mši svatou na Váš úmysl (vět-

šinou jsem to já). Nejste v těchto chvílích sami, i když se třeba osobně neznáme. Rádi bychom v následujících dnech a týdnech poslali právě k Vám určitou finanční pomoc, aby mohla být rozdělena těm nejpotřebnějším. Jsme připraveni i poslat a zprostředkovat cokoliv jiného potřebného.

Vím, že to bude třeba jen malá kapka v tom moři potřeb, které nyní vyplují na povrch, až se život v Roudné bude dostávat opět do normálních kolejí. Ale jak řekla kdysi Matka Tereza, když jí namítali, že její snaha nepostihne celou bídu Indie: „Bez té kapky by to moře lásky nebylo úplné.“

Chceme směrem k Vám vyslat tuto malou kapku. Věříme, že pomůže a po-

vzbudí. A věříme, že pomůže navázat také další osobní kontakty k oboustrannému užítku.

Vám všem — zvláště v Roudné — vypošťuji především hodně sil a pevné naděje. Pravá křesťanská naděje není nějaký laciný optimismus, že něco dobře dopadne, ale pevné přesvědčení, že něco má smysl bez ohledu na to, jak to právě vypadá.

Na všechny pamatuje a žehná

P. Prokop Siostrzonek OSB,
převor břevnovský,

a spolu s ním celý klášter a farnici od sv. Markěty v Břevnově a Panny Marie Vítězné na Bílé Hoře

• Pořad bohoslužby

• Klub maminek v prázdninách začne

• Diecézní poutě Farnost vypraví a hou přihlásit v středisku mládeže Salesiánského střediska. Cena autobusu

• Výuka náboženství v pátek 27. září 2002

• Příprava na biblický týden. Přihlásit se

• Činnost salesiánské skupiny — oratoř, klub v týdnu od 23. září

12

OPA
DEŽE
05 03
plzencz

ři, po-
nskému
a hlaso-
ogramu

a činnost
novce, ne-
vé dětství
potřebné a
a tak jistě
mládeže
zejména
jející z aso-

te, že část
roz či vý-

• 6.–8. 12. duchovní obnova mládeže v Těnovicích a ve Spáleném Poříčí.

• Sdružení LEDOVEC připravuje v listopadu koncert gregoriánského chorálu v kostele v Ledcích. Termín koncertu a bližší informace budou oznámeny, příp. je lze najít na adrese www.ledovec.cz.

• Každé úterý je od 16⁰⁰ do 17³⁰ hodin v Domečku možnost přijmout svátost smíření. Je možné si s knězem dohodnout i jiný termín.

• V kapli ve farním bytě na Vinicích je možnost individuální adorace vždy v úterý a ve středu od 16 do 17 hodin.

Byli jsme na farním výletě

Na sv. Václava vyjel mikrobús a jedno osobní auto od lochtotínského pavilonku směrem na Chodsko. V útrobách vozidel byste našli farníky Severního předměstí všech věkových kategorií (chyběla pouze mimina). Všichni jsme se nějak znali, jedni méně, jiní více — takže příležitost k bližšímu poznání.

Takto poskládané osazenstvo výletníků zahájilo svou pouť společnou modlitbou. Předem domluvený první cíl bylo Klenčí — kostel sv. Martina. Měli jsme s sebou bratra Paschala, takže nic nebránilo, aby se konala slavnostní poutní mše k počtě

sv. Václava. Bratr Paschal nás všechny zaujal krásným kázáním o sv. Václavu. Dokonce bylo z řad dětí postaráno i o velice výraznou postavičku ministranta. Klenčský pan farář nás po mši pozval na faru na malé občerstvení, odkud bylo jen pár kroků k muzeu Jindřicha Šimona Baara, zdejšího rodáka. Zdatnější turisté se pak vypravili ztéci Čerchov, zbytek se pěšky vyšplhal na Výhledy ke spisovatelovu pomníku. Po menších zmatcích s přistavním mikrobusem jsme se nakonec v Caparticích sešli. Odtud vedla cesta do Kozinova statku v Újezdě a vyvezli jsme se na Hrádek, na jehož vrcholu ční socha proslulého rebela. Před námi se rozprostřely čisté a jasné kontury Šumavy a Českého lesa v září krásného slunečného pozdního odpoledne. Na místě jsme chvíli poseděli v příjemné chodské stylové hospůdce, kde nás zastihla zpráva, že nás naši zdatní turisté očekávají v pece. Byli trochu ušlí, ale plni zážitků, neboť se jim poštěstilo z vrcholu Čerchova spatřit Alpy. Celou dobu nás provázela pohoda a radostnost — znamená, že jsme mezi sebe přijali toho nejlepšího a nejbezpečnějšího průvodce, takže Díky!

Íčko ale teky musíme poděkovat Jarmile a Kopicovejmu, kerý to pro nás šeko tak pěkně naštymuváli.

Jana B.

Františkánští mniši bydlí v mateřince!

Helena Dobrá

Na neobvyklém místě – v bývalé Mateřské škole v Komenského ulici na Lochotíně – je františkánská farnost. V „Domečku“, jak se budově všeobecně říká, žijí tři řádoví bratři, Jiří (32), Didak (34) a Paschal (34), který se pro dnešek stal jejich mluvčím. Nečekejte ale klášterní život, jaký znáte z historických filmů. „Bráchové“, jak si familiérně říkají, tu sice dodržují denní řád modliteb, mší a rozjímání a bydlí v klauzuře, ale na první pohled v nich mnichy hledat nebudete.

Přes den chodí v džínách

„Hábity nosíme při mši a když někde vystupujeme oficiálně jako příslušníci řádu. Jinde je bráchové mají na sobě pořád, to záleží na uvážení,“ vysvětluje mi Paschal. „Prostě někdy to pomůže komunikaci, jindy si vysloužíte uštěpačnou poznámku. Před pár lety šel v Liberci brácha po ulici v hábitu, proti němu punker. Zabrzdil, sjel po něm pohledem a uznale pokýval hlavou – „Hmmm, taky

Sem se nesmí! To je naše třináctá komnata

dobry!“, uculuje se. „Ve středověku to byl nejběžnější oděv, nešlo o nějakou výstřednost řádu. Proto taky chodíme při denní činnosti v civilu.“

Jsmo normální lidi!

Na dotaz, zda měli k duchovnímu životu sklony odjakživa, a nebo se v jejich případě jednalo o obrácení hříšníků na víru, jen

Testík z náboženství:

„Bratře Paschale, nenapovídej!“

„Já ani nemůžu, vždyť jsem náboženství ve škole neměl!“

protočí oči. „Před vstupem do řádu žádného z nás k víře nevychovávali, v rodinách byli i straníci,“ tvrdí Paschal. „Každý z nás měl nějakou lásku, bylo by spíš divné, kdyby ne. Vždyť jsme normální lidi!“

A jak je to s celibátem?

„Věrnost slibu, ať už řádového nebo manželského, je vždycky složitá, když člověk něco myslí doopravdy. To slýchám i ve zpozděncích,“ zvažní na chvíli. „Přidám citát: Zaslíbením Bohu se muž vzdává ze sta žen stovky, manželstvím ze sta devětadevadesáti. Podle mne ale nejde žít bez hlubokého vztahu, ať k Bohu nebo k člověku.“

Domeček praská ve švech

Opoledne je v Domečku narváno. Františkáni žili vždy spíš na periferii města a na rozdíl od řádů, jejichž posláním je odloučenost v uzavřeném klášteře, se snažili být co nejvíc s lidmi. „Chodí sem dobře stovka mládežníků a děcek: do čajovny, skautské klubovny, na výuku náboženství, za sportem...“ vypočítává některé z mnoha aktivit farnosti.

Večere?

Brambory na loupáčku!

„Po večerní mši jsou všichni zvaní na večeri. Nečekejte hody – skoro vždycky máme brambory na loupáčku s máslem a čaj. Na druhou stranu – irští františkáni byli první, kteří v Evropě brambory pěstovali, v Praze v Do-

mě u hybernů,“ obhajuje oblíbený jídelníček.

Na Vánoce i kapr bude

O Vánocích mají faráři nejméně práce. Na Štědrý den budou opoledne sloužit mši v domově důchodců. „Pak se půjdeme s brácha projít kolem rybníků a musíme se připravit na bohoslužby. K večeru si přes teplé oblečení navlékneme hábity a vyrazíme na půlnocní do kostela na Roudnou. Jinak budeme mít stromeček i kapra, jen tu bude větší klid – všichni budou doma s rodinami.“ O svátcích pak zajedou navštívit bratry na faru v Prusinách. Tam ostatně mizí často, zklidnit mysl po hektické aktivitě Domečku.

Ani v řádu to bez papírování nejde

Chod farnosti vyžaduje i spoustu papírování, o které se stará laická sestra Amáta. Nedá mi

to, abych se nezeptala na řádová jména. Vybírají si je sami, nebo jsou „na přiděl“? „To záleží na představených, my jsme je dostali přidělené, Amáta si je vybrala sama,“ krčí rameny Paschal.

Legrace musí být!

Během rozhovoru došlo několikrát na srovnávání dnešního života v církvi s filmem Jméno růže. To chodí mniši i do kina? „Jasně, byl jsem tam zrovna včera!“, nechápe mé naivní dotazy bratr Paschal, který si ze mne kvůli nim po celou dobu utahuje. „Ve Jménu růže františkáni do kina nechodili, co?“ Radši už se ani neptám, co hráli.

Poslední úpravy a mše může začít.

Všem našim zákazníkům,
přátelům a obchodním partnerům
přejeme krásně strávené
vánoční svátky a mnoho
šťěstí a pevného zdraví
v novém roce 2003

Rádi uvítáme
naše zákazníky
v podnikové
prodejně
- Kollárova ul. 6,
Plzeň

Mše svatá a setkání nad kávou a čajem v sobotu čekaly staré, nemocné a osamělé Plzeňany. Charita tak připomněla Světový den nemocných. Foto Zdeněk Valz

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST PLZEŇ - SEVERNÍ PŘEDMĚSTÍ

Komenského 17, 323 13 Plzeň, tel. 377 521 123, email: plzen@ofm.cz

Dopis farnosti

Milí farníci a přátelé,

Vánoce 2002

v čase, kdy si podzim se zimou podávají kliku, procházejí se sadaři svým královstvím. Ošetří stromy, pohladí stromky, pomazlí stromečky, a pak společně rozmlouvají: o slunci, o vodě, o květech, o ovoci sladkém i kyselém ... Je toho hodně co si povědět - tolik životů! Jedno téma všechny uchvátí - příští jaro!

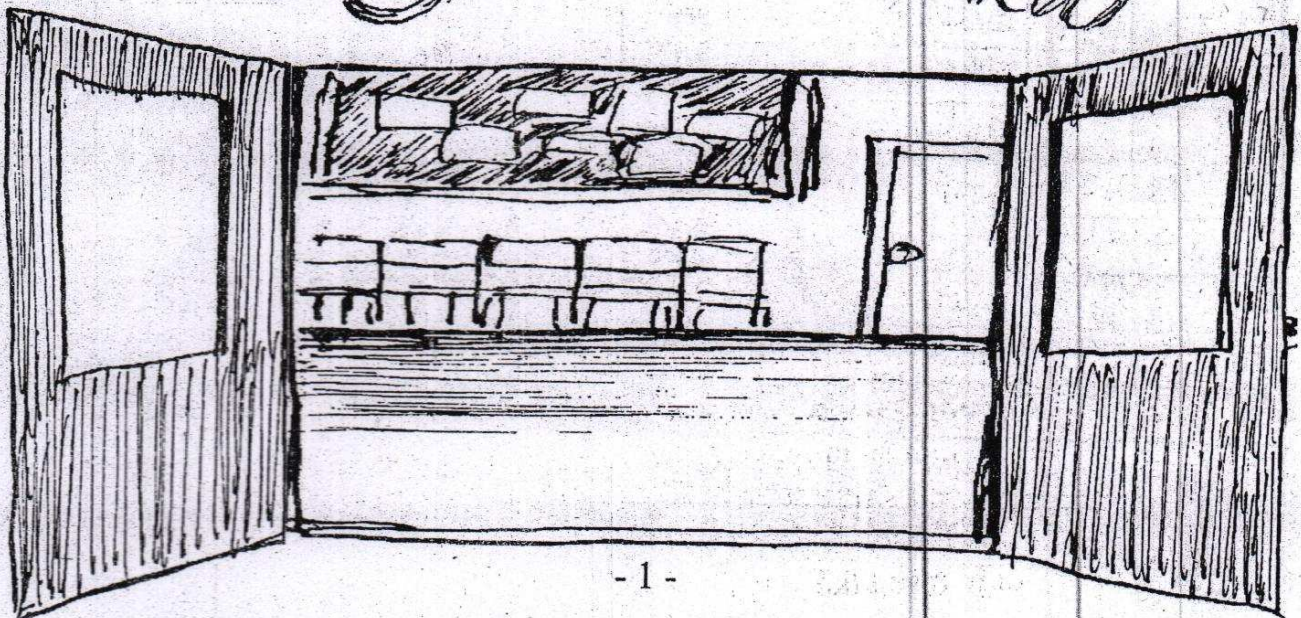
Snad není potřeba přílišné fantazie představit si naši farnost jako sad. A protože se rok sešel s rokem, dostává se Vám opět do rukou Dopis farnosti - pozvání na procházku tímto rodinným sadem. Nechce být ale jen ohlédnutím za rokem minulým, a představením jednotlivých ovocných společenství, pravidelných i nepravidelných služeb, akcí a aktivit; ale také (a možná především) pomocí k hlubšímu zapojení se do života farnosti. Pro úrodu bohatší a sladší!

Setkání s nově narozeným Králem

Vám jménem celé farní rady

přeje bratr Paschal

vítejte v Domečku

PLÁN PRAVIDELNÝCH TÝDENNÍCH AKTIVIT

Den	Aktivita	Hodina	Vede
Ne	mše	9 ⁰⁰ a 11 ⁰⁰	
	volejbal (přes zimu v tělocvičně)	16 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Vláša Štaif
	večerní chvály + večere	18 ⁰⁰	
	Nedělníátko	18 ³⁰ -20 ³⁰	Míša Kopečková
Po	Skaut	15 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	
	mše + večere	17 ³⁰	
	večerní chvály	18 ⁴⁵	
	Vinaři	19 ⁰⁰ -21 ³⁰	Míra Schimmer
	katechumeni	19 ⁰⁰ -20 ³⁰	Paschal, Noli
	čajovna	19 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Martin Fojtíček
	modlitební spol. dospělých	19 ⁰⁰ -21 ⁰⁰	Marie Ventová (Kralovická 7)
Út	Skaut	15 ⁴⁵ -18 ⁰⁰	
	Setkání s filozofií	?	Elva
	náboženství starší - Klubko	15 ⁴⁵ - 16 ⁴⁵	Amáta
	možnost svátosti smíření	17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Paschal nebo Didak
	schůlička (farní byt)	17 ³⁰	Katka Šířoká
	mše + večere	18 ⁴⁵	
	večerní chvály		
	adorace	19 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Jiří
	Vinické společenství (farní byt)	19 ⁰⁰ -20 ³⁰	Josef Kaše
St	K2	16 ⁰⁰ -17 ³⁰	Elva, Hapla
	mše + večere	17 ³⁰	
	večerní chvály	18 ⁴⁵	
	Slonisko	19 ¹⁵ -22 ⁰⁰	Elva
	Ti od pařezu	19 ³⁰ -21 ⁰⁰	Luděk Verner
Čt	příprava k 1. sv. přijímání dětí	15 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Amáta
	Skaut	15 ⁰⁰ -17 ³⁰	
	Broučci	16 ⁰⁰ -17 ³⁰	Jiří, Zdeněk Pošar, Mája
	Ostrůvek	16 ⁰⁰ -17 ³⁰	Didak, Cold Jane
	mše + večere ¹	17 ³⁰	
	večerní chvály	18 ⁴⁵	
	Manželata ²	19 ³⁰ -21 ⁰⁰	Jan a Věrka Klailovi
	Hovory o víře	20 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Amáta
	společenství Noe	20 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Elva
Pá	růžence	9 ⁰⁰	Maruška Bočková, Anička Šlajssová
	náboženství mladší	14 ⁰⁰ -15 ⁰⁰	Amáta
	mše v DDL ³	15 ⁴⁵ -16 ³⁰	
	fotbal kluci	16 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Jan Šlajs
	volejbal	19 ³⁰ -21 ³⁰	Vláša Štaif
So	setkání k modlitbě za děti	20 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Marie Ventová (Kralovická 7)

¹První čtvrtek v měsíci je mše také v 18 hod. ve farním bytě na Vinicích (Brměnská 20) s příležitostí ke svátosti smíření od 17 hod.

²Schází se u manželů Tlustých (Brožkova 13), 1. týden v měsíci v Domečku.

³První pátek v měsíci je mše také v 17³⁰ v kostele Všech svatých na Roudné.

Služby ve farnosti

farní rada

Z úřadu (členů spol. duch. správy):
bratři Paschal (moderátor) a Didak

Zvolení:

Marie Bočková
Robert Frouz (Elva) - péče o mládež

Anička Šlajssová

Marcel Milfait

Jmenování moderátorem farnosti:

Amáta Wenzlová - péče o děti,

sledování grantů

Jaroslava Straková

Marie Ventová

bratr Jiří - péče o staré a nemocné lidi

ekonomická rada

Z úřadu:

bratr Paschal - předseda ekon. rady

Za farní radu:

Marie Bočková - vedení účetnictví

Jmenování moderátorem farnosti:

Jaroslav Jakoubek

Hanka Plavcová (Hapla) - psaní

žádostí

animátoři dětí

Amáta (koordinátor, náboženství)

Katka Šířoká (schůlička)

Jan Šlajs (fotbal pro malé kluky)

vedoucí Skautu:

Josef Storz (Technickéj; vůdce oddílu)

Petra Nová (Malej n. Pikolína), Ilona

Urbanová (Noli), Bětko Lachmanová,

Veronika Štemberová, Jíra

Löffelmann, Jiří Váně (Džordžík),

Václav Fiala (Venca), Zdeněk Vlček

(Zdenoušek), Adriana Hoffmanová

(Ája), Anička Karpíšková

animátoři mládeže

bratři františkáni, Elva, Hapla, Jana Studená (Cold Jane), Zdeněk Pošar, Markéta Bencová (Mája), Noli

Péče o staré a nemocné

bratr Jiří (koordinátor)

Marie Vánová (farní Charita)

Jana Růžková, Katka Holanová,

Martin a Bohumila Ondráčkovi, Jitka

Šťastná, Jarka Prokopová, Běla

Zelenková

Hudba

přes 20 muzikantů asi v 6 vzájemně

se prolínajících seskupeních;

koordinace a celková zodpovědnost

za muziku - Přemek Brada

Pomoc při bohoslužbách

příprava pavilónku -

Bohumila Ondráčková

ministranti - Josef Storz

květiny - Iveta Pohořelá, Donka

Miková, Amáta, Zdenka Němcová

Ostatní služby

sekání trávy na zahradě u Domečku -

Jakub Váně

zalévání květin a péče o ně

v Domečku - Zdenka Němcová

pomoc v účetnictví - Pavel Boček

svíčky v Domečku - Jana Růžková

informace do farního věstníku -

Věra Kopicová

nástěnky - Iveta Pohořelá

donášení eucharistie nemocným -

Milan Christov, Marie Ventová

Farní rada

Naše současná farní rada byla zvolena 6. února 2000 dle stanov pro farní rady plzeňské diecéze na dobu 4 let.

Posláním farní rady (dále FR) obecně, je spolupracovat s duchovními, kterým je farnost svěřena (v našem případě bratři františkáni) a spolupodílet se na duchovní, společenské i hmotné organizaci farnosti.

Po duchovní stránce se naše FR snaží monitorovat různá společenství a modlitební skupinky v naší farnosti a pomáhat jim dle možností a potřeby. Dále podporuje a pomáhá organizovat různé duchovní aktivity, jako duchovní obnovy, rekolekce, poutě a pobožnosti (Hovory o víře, Katechumenát, Animátoři, duchovní obnovy pro ženy a pro muže, poutě na Krista Krále, Dny víry, apod.).

Po hmotné stránce FR sleduje nejen hospodaření finanční (kdy občas stojí před nelehkým a také nevědným úkolem rozhodnout kam, kolik a proč), ale také zacházení s majetkem, který má farnost k dispozici (Domeček a jeho vybavení, mikrobus, lodě, pavilonek, apod.)

Protože se farníci rádi scházejí nejen k modlitbě, pomáhá FR také organizovat i akce jako: Farní večery pro mládež, Farní zabíjačka, Drakiáda, Mikuláš, Maškarní karneval pro děti, apod.

Také se naše FR snaží přijímat a otevírat názorům, připomínkám a návrhům farníků a tím spoluvytvářet živé společenství.

FR se schází každý měsíc a pokud to situace vyžaduje, i častěji. Jednotliví členové spolu často hovoří o různých záležitostech a potřebách farnosti i mimo společné schůzky.

FR sama o sobě tvoří jedno společenství na základě modlitby a snaží se přijímat všechna rozhodnutí s pomocí Ducha Svatého.

Všichni, kdo přijali členství ve FR, ho přijali jako službu.

za FR
Anička Š.

Komunita františkánů

V září 1996 mohli františkáni konečně splnit přání biskupa Františka a vrátit se do Plzně. Aby mohli "žít mezi lidmi" dostali k dispozici panelákový byt na Vinicích. Záhy jim byla svěřena lochotínská farnost, čímž se stal panelákový byt příliš malým. V létě 1998 se proto přestěhovali do nově zrekonstruovaného farního střediska (Domečku) v bývalé mateřské škole na Lochotíně.

Složení komunity se od té doby vícekrát měnilo, z původní sestavy zbyl již jen bratr Jiří Pechar, který je zaměstnán ve farnosti jako pastorační asistent. Společnou duchovní správu farnosti tvoří bratři Paschal Novák a Didak Klučka; Paschal je jejím moderátorem, Didak zase představeným (kvardiánem) plzeňské komunity.

Náš denní řád

Po - Čt (do večere)

6²⁵ rozjímání
7⁰⁰ ranní chvály
7¹⁵ snídaně
8⁰⁰ práce
12³⁰ modlitba
během dne
12⁴⁰ oběd
13¹⁵ siesta
14⁰⁰ práce
17³⁰ mše
18¹⁵ večere

18⁴⁵ nešpory
19⁰⁰ večerní
programy
22³⁰ noční klid

Ve Čt po mši
odjíždějí bratři
do Prusin „tvořit

komunitu“. Vracejí se v Pá odpoledne na mši v DD; jednou měsíčně mají duchovní obnovu a tak se vrací až večer. Dalším pevným bodem jsou až nedělní nešpory, od 19³⁰ mají komunitní večer.

Zaměstnanci naší farnosti se představují

V naší farnosti jsou zaměstnáni na plný úvazek bratr Jiří a Elva, na poloviční Amáta. Platí je Plzeňské biskupství ze státního příspěvku.

Jelikož Jiřího i Elvu asi dobře znáte (navíc se představovali v minulém Dopise farnosti), zbývá než představit Amátu, čehož se ujal Elva:

Mohla bys říci, které vlivy tě na dosavadní cestě nejvíce formovaly a formují?

Na prvním místě musím uvést naši rodinu, která mi dopřála první a zásadní formaci, tj. výchovu, za kterou jsem moc vděčná, a spolu s ní nezpochybnitelnou zkušenost bezpečí, lásky a přijetí. Zvláště bych chtěla zmínit svoji babičku, výbornou vychovatelku, která si vždycky bedlivě všimala

schopností a potřeb nás vnoučat a starala se o náš růst a rozvoj, a zároveň statečnou ženu s pohnutým životem, ale i s nezdolnou životní energií a vůlí i z tragické situace vykročit a jít dál s pozitivním zaměřením.

Když vynechám vliv kvalitního gymnázia, dalším prostředkem mé formace byly poslední roky bolševismu v Čechách, období mé hluboké deprese ze společenské reality, a polický převrat v listopadu 1989, kterého jsem se účastnila jako vysokoškolačka. Myslím, že nejdůležitější pro mne byla zkušenost, že je možné postavit se i moci, která je v přesile, a že se vyplatí se neohýbat, i když všichni aktéři do určitého okamžiku museli počítat i s možností, že se vše vrátí ke starému a každý z nás ponese následky celý život. Dále můj způsob myšlení a způsob osobního projevu důkladně zformovalo studium architektury, které mi umožnilo osvojit si vyjadřování mého vnitřního světa skrze architektonickou tvorbu. Také mi pomohlo utvořit si vlastní pohled na člověka jako takového a otevřelo mi přístup k estetickému, kulturnímu a duchovnímu pokladu, jenž architektura představuje.

Během tohoto studia se také dovršil několikaletý postupný proces mé konverze od zcela vědomého ateismu ke křesťanství (potažmo katolictví) a roku 1991 jsem ve svých jednadvaceti letech přijala křest. To je skutečnost, která si stále vyžaduje moji další a další formaci, která zdaleka není skončená, protože do one cílové podoby, která je podobností s Kristem, člověk dorůstá poměrně ztěžka (tedy alespoň já) a celý život. Musím říci, že jsem v době přípravy na křest a v několika dalších letech po něm byla doprovázena duchovním životem mimořádně krásně jednou moudrou a zkušenou řeholní sestrou, která se mi stala pravou duchovní matkou.

Můj život byl dále výrazně zformován šesti lety prožitými v řeholním společenství sester Apoštolátu svatého Františka, který je snahou o prožívání Bohu zasvěceného života v malých společenstvích, ve velmi prosté životní formě (bez klášterů, hábitů apod.) a v bezprostřední službě církvi i potřebným lidem mimo ni. Poslední formujícím prostředkem, který působí i v současnosti, je fakt, že jsem z tohoto společenství musela po roce nečekaných mezigeneračních nepochopení odejít, když sestry nevyhověly mé žádosti o obnovení dočasných řeholních slibů. Má současná formace spočívá především v hledání formy života, která by mi umožnila naplnit Boží pozvání, které jsem před lety rozeznala a přijala.

Jak ses ocitla v Plzni? Co tomu předcházelo?

Mému příchodu do Plzně v srpnu 2001 předcházela výše popsaný odchod z řeholního společenství, který jsem nečekala a nepřála si ho. Ve chvíli, když jsem netušila, co vlastně budu dál dělat, přišlo pozvání od zdejších bratří františkánů, abych se do přestěhovala Plzně. S Regalátem a Paschalem jsem se znala z Prahy, z doby, kdy jsem pracovala na faře u Panny Marie

Sněžné (farnost při jejích klášteře) jako pastorační asistentka. Toto pozvání bylo pro mne, velkým projevem přátelské podpory a přijala jsem ho. Věděla jsem, že mě čeká hledání, kdo tedy vlastně jsem, jak mám dále žít a co mám dělat, což se mi, myslím, během uplynulého roku poměrně vyjasnilo.

Jak jsi při svém příchodu vnímala naši farnost? Posunul se tvůj pohled nějak od té doby?

Plzeňská farnost mě přijala velmi otevřeně a vstřícně - přátelsky. To byl můj nejsilnější první vjem. To je, myslím, její zásadní charakteristika, která prochází napříč všemi generacemi. A také neokázalá snaha o život s Bohem. Jsou to vzácné hodnoty. Můj pohled na farnost, nyní už také moji, se nijak zásadně neproměnil, spíše se prohlubuje a obohacuje. Tak si například uvědomuji silnou dynamiku, kterou do ní vnáší generace rychle rostoucích dětí a mladých a na níž tedy pastorační musí reagovat, dále potřebu péče o rozvíjení aktivní účasti farníků na životě farnosti a tak dále - bylo by toho víc, ale asi není nutné to všechno tady zmiňovat.

V čem spočívá tvá současná služba pro farnost? Co v ní vidíš jako podstatné?

Musím předeslat, že jsem do Plzně nepřišla s tím, že se chci stát zaměstnankou farnosti (kterou vlastně neznám), chtěla jsem tu prostě začít žít. Postupně jsem ale do jejího života byla vtahována a zjišťovala jsem, že tato služba, které jsem se i v několika posledních letech v Praze věnovala, mě skutečně naplňuje a toužím po ní. Jsem ráda, že mé přání mohlo dojít naplnění právě "doma".

Moje služba spočívá v několika konkrétnostech: učím tři skupinky dětí náboženství, vedu Hovory o víře a podílím se na přípravách nejrůznějších akcí, většinou pro mládež. Avšak kromě snahy, dělat tyto úkoly pokud možno dobře, je pro mne stejně důležité i to, abych prostě byla nablízku a k dispozici - k rozhovoru, pro praktickou pomoc a podobně. Podstatné pro mne při této práci je, abych se bez pootevřených zadních vrátek snažila poslouchat Boha, abych pokud možno přispívala k rozvíjení života společenství a sloužila ve spolupráci s těmi, kdo mají za farnost zodpovědnost a aby naše služba byla tím, co potřebuje obec věřících v současné době ke svému růstu k Bohu.

Za rozhovor děkuje Elva.

Děti

SKAUTSKÝ ODDÍL POUTNÍCI

Patříme pod středisko Ichthys a jako oddíl fungujeme od roku 1999. V současnosti je naším vůdcem Pepa Storzer. Zastává funkci velice náročnou a zodpovědnou, protože na jeho bedrech spočívá starost o 50 dětí (a 12 vedoucích). Náš oddíl tvoří tyto družinky: Orli, Viktorky, Chechtíci, Roháči, Bílí Vlci, Skauti a Berušky a Lišky, které se spojily a zatím ještě nemají nový název.

Jak můžete vědět (díky neustálému volání o finanční příspěvky), stavíme na zahradě u Domečku novou klubovnu. Každou sobotu se na novostavbě podílí několik lidí z našich řad. Sami natíráme, pobíjíme zdi palubkami a vymýšlíme interiéry.

A samozřejmě, jako správní skauti, pořádáme každé léto tábor v Milevu u Stříbra.

Na závěr chci nabídnout vám, kteří byste chtěli skautovat, že rádi přijmeme nové členy. Pokud máte zájem, kontaktujte Velkého vůdce Pepu Storzera (377 530 045).

Bětka

Seznam skautských schůzek ve školním roce 2002/2003

den	čas	družina	věk	vede
pondělí	15 ⁰⁰ -16 ³⁰	Viktorky	7-10	Bětka Lachmanová Adriana Hofmanová
	16 ³⁰ -18 ⁰⁰	Orli	8-10	Zdeněk Vlček Josef Storzer
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Skauti	13-16	Jirka Löffelman Veronika Štemberová
úterý	15 ⁴⁵ -17 ³⁰	Bílí vlci	10-13	Václav Fiala
	16 ³⁰ -18 ⁰⁰	Roháči	10-13	Jiří Váně
čtvrtek	16 ³⁰ -17 ³⁰	Lišky Berušky	9-13	Ilona Urbanová
	16 ⁰⁰ -17 ³⁰	Chechtíci	10-13	Petra Nová Anička Karpišková

- 8 -

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

Letos se schází tři skupinky dětí v Domečku, poprvé se neučí na tradiční 4. ZŠ v Kralovické ulici, ale budeme mít snahu výuku tam příští rok obnovit.

Starší děti se scházejí v úterý, mladší v pátek, ve čtvrtek se osm dětí připravuje k prvnímu přijetí svátosti smíření a Eucharistie. Celkem je nás i se mnou dvacet pět. Společně se modlíme, učíme se poznávat Boha a jeho Syna, kreslíme, luštíme různé tajenky, slavíme naše svátky a narozeniny, spojíme na chudé děti v Indii, přihlásili jsme se do Misijního klubka a chceme pomáhat misii, stopujeme Pána Boha v našich životech.

Modlete se za nás, ať to pořád děláme s chutí a pro radost našemu Pánu.

SCHŮLIČKA

Amáta

Každé pondělí od 17⁰⁰ hodin se z farního bytu ozývají rozličné zvuky - jejich příčinou jsme my - Pardóni. Trénujeme zde na kytarové mše - tedy přesně řečeno pouze na mše, protože nám toho času schází kytarista. Naše malá schůlička čítá pouze 6 členek: Máju, Marušku, Kačku, Petru, Lucku a od října i moji maličkost.

Kačka z F.B.

Mládež

ANIMÁTOŘI MLÁDEŽE

Skupina (vlastně by se dalo říct i společenství) animátorů mládeže je tvořena jednak vedoucími společenství ve farnosti, jednak těmi, kdo se na formování života mládeže nějak výrazně podílejí. Scházíme se zhruba jednou za měsíc, abychom probrali aktuální potřeby těch, kdo jsou nám svěřeni. Několikrát za rok trávíme společně víkendy mimo Plzeň - ty jsou zaměřeny především na naši duchovní i praktickou formaci.

Elva

CESTA

Chtěl bych představit partu pěti lidí: Míša, Markéta, Terka, Crosby a Jakub, kteří se od loňského roku setkávají na společných víkendech s mladší mládeží naší farnosti pod názvem CESTA. Po prázdninách bychom chtěli, aby z nás bylo spolčo s pravidelným setkáváním.

Jakub

- 9 -

OSTRŮVEK

Je nás asi 10 lidiček scházejících se pravidelně každý čtvrtek za účelem tvoření společenství. Ač jsme naprosto odlišní jeden od druhého - ať už věkem, názory nebo pohledem na svět - spojuje nás touha sdílet se a poznávat názory druhých lidí, poznávání nových věcí a hlavně: snažit se poznávat Boha. A tak se modlíme, jezdíme spolu na akce, povídáme si (občas dochází k poněkud ostřejší výměně názorů) a předáváme si své zkušenosti a zážitky. A protože chceme poznávat nové lidi, spojili jsme některé akce s našimi skauty.

Tak vám, milí člověci, přejeme, aby se vám vedlo dobře jako nám.

za Ostrůvek
slečna X a pan Y

P.S.: Prosíme o modlitbu ...

BROUČCI

Jsmo společenství 11 broučků a berušek, kteří se scházejí již pátým rokem. Původně jsme byli katechumenátem pod vedením bratra Jiřího a po křtu několika z nás (přesný počet raději neuvádím) jsme se rozhodli pokračovat i nadále v našem setkávání a založit "pravé spolčo". Během těch několika let jsme však zjistili, že to není nic snadného.

Při krutých zimních mrazech vždy několik z nás zmrzne, ale naštěstí, nebo lépe řečeno Bohu díky, se vždy najdou noví lidičkové, kteří se chtějí stát broučky či beruškami.

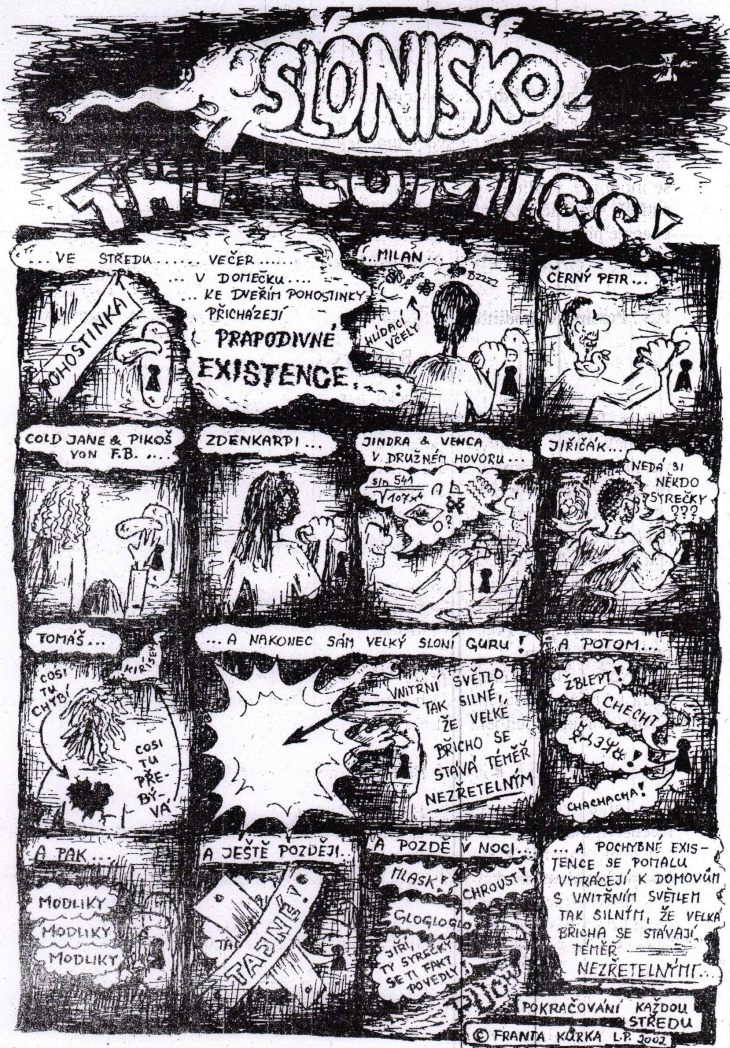
Společně se snažíme hledat odpovědi na různé otázky, které nás v našem životě potkávají, vytvářet dobré vzájemné vztahy a hlavně poznávat Boha a snažit se být jeho dobrými služebníky, kteří každou noc vyletí do světa a budou svítit lidem.

Není to lehký úkol a proto Vás prosíme o modlitbu také před zimou, která se blíží, a doufáme, že budeme moci vnést trochu světla i do Vašeho života, pokud se ocitnete ve tmě.

KINDER + KRŮTAJ = K 2

Tahle zvláštní rovnice vyjadřuje, že se letos na podzim spojila dvě společenství, která kdysi začínala společně, pak nějaký čas žila každé zvlášť, aby teď opět "srostla". Rozhodli jsme se tak, protože jsme se scházeli ve stejný čas, potkávali se na akcích, a i všelijak jinak byly naše životy propletené.

Pokoušíme se letos víc se modlit, číst společně Písmo, opravdu poznávat, co je kdo z nás zač. Většina členů prožívá svůj přechod do dospělosti, často je to poměrně napínavé. Hodně se těšíme a trochu bojíme, jak to všechno bude dál.

NEDĚLNÁTKO V NEBI

Jde Nedělnátko do nebe
na pevnou bránu tříská,
až šmolka padá z oblohy
a jedna (obzvlášť veliká)
probudí Pána Krista.
"No, svatý Petře, spíš či bdíš?"
"Já za to, Pane, nemohu
(i mně spad oblak na nohu),
dnes slouží jiný, jak sám víš."
"No ovšem," chmurným hlasem řek
Pán Ježíš, "zas ten František,
ten vždycky, když je na bráně
(a slychám to i o mámě),
ne ty, kdo si to zaslouží,
leč hlavně svoje cítěle
hned pouští mezi anděle,
jenom co zhurtá zabuší."
Tak kdo je to tu tentokrát?
Že namáhám se vůbec ptát:
těch jeho je už plně nebe
(a nájem není za halíř).
No, když už jste tu, pojd'te blíž!"
A rukou bodře pokyne.
Ve spolčů hrkne - "Jémine,"
prómluví MÍŠA, vúdkně,
"vždyť ve svatých to knihách píší:
»Pořádně buďte, ať vás slyší!«

Že při tom spadla omítka

FRANTIŠKÁNSKÁ MLÁDEŽ (FRMOL)

Zatímco např. v Itálii nebo Polsku je "Františkánská mládež" organizací s několika desetitisíci členy, úzce svázanou se Sekulárním františkánským řádem (SFŘ - tzv. "terciáři"), u nás je to hrstka asi padesáti mladých lidí, kteří se (s určitými rozpaky) takto nazvali. Chtějí se nechat inspirovat svatým Františkem a Klárou z Assisi, ale pokud možno nefomálně - nechtějí se stát žádnou institucí. Přesto se cítí být členy "Františkánské rodiny".

Na počátku "Františkánské mládeže" u nás byly jednotlivé akce. V Hradci Králové začali v r. 1997 mladí terciáři organizovat Jarní a Podzimní

je ovšem správná námitka.
Však na co se držovat laky:
František je tu a my taky
a pokud, milý Pane, smím,
tak ti je všechny představím:
Kůry hned spustí kantátu,
až spatří v nebi AMÁTU,
a MICHAL, jen co hříchy shodí,
je na kytaru doprovodí.
S ním pokoj, dobro vrozené
vstoupí, když STÁŇU vezmeme,
a JANA, byť se skromně tváří
a rdí se, jak tuš v kalamáři
i s ALENOU se k Tobě ženou
vzpřímeně, vleže, na kolenou
autem, anebo na trakaři.
I mne bys, Pane, postrádal ..."
To už se Kristus tolik smál,
až za břicho se popadal:
"No, pojd'te dál," Spasitel slzí,
obrátil hlavu k svatému,
"však nevzít je, tak mne to mrzí
přes celou věčnost, na mou věru.
Tak na vaši novou kariéru!"
A pozvedl plnou vína číš ...

Michal

víkendová setkání (přednáška, práce ve skupinách, soutěže, veselo, modlitba, celonoční adorace) a dvakrát do roka Chýšky (modlitebně-poustevnícký víkend paralelně na několika místech republiky).

Od roku 1998 se v různých městech vytvářejí skupinky mládeže inspirované svatým Františkem: v Praze kolem kapucinského kláštera u Lorety, poté v Hradci Králové, kolem minoritů v Opavě a u kapucínů v Olomouci.
Od prosince 2000 se FrMol schází také v našem Domečku, a to vždy první neděli v měsíci, jako takové "rozšířené Nedělnátko". Začínáme v 18⁴⁵ půlhodinovou adorací, pak se bavíme o Františkovi a jeho životě a plánujeme akce: Chýšky, poutě do Assisi, "Žebrání" a další.

Jiří

SETKÁVÁNÍ S FILOSOFIÍ

Tohle setkávání, určené hlavně "nedomečkovým" mladým lidem, kteří hledají svoji cestu životem, právě teď spí. Protože jsem byl na podzim hodně vytížen jinými aktivitami, odložil jsem začátek v tomto školním roce na neurčito. Protože ale v zimě trochu ubude víkendových akcí a poptávka sílí, neurčito se zvolna mění v určito. Setkávání s filosofií (a jak věřím, především setkávání s vlastní nitrem) se rozběhne nejspíš od začátku ledna.

Elva

FARNÍ BYT

Haló, haló - tady eF Bí ... ne aI - prostě nové společenství z farního bytu. Jsme čtyři holky kousek přes dvacet a chceme společně bydlet, sdílet se, být si oporou v nesnázích, naslouchat Hospodinu a spolu se radovat ze všech Jeho darů. Doufáme, že budeme moci něco nabídnout farnosti a dalším potřebným lidem. Snažíme se vést různé aktivity ve farnosti a nabízíme k některým účelům prostory farního bytu. Jste srdečně zváni:

kaple - po dohodě přístupná kdykoli, jinak Út a St 16⁰⁰-17⁰⁰ hod.

mše svatá - každý první čtvrtek v měsíci v 18⁰⁰ hod. (od 17⁰⁰ možnost svátosti smíření).

Schůlička - Po od 17⁰⁰

Vinické společenství - Út od 20³⁰

za F.B. Cold Jane

Dospělí

HOVORY O VÍŘE

Hovory o víře probíhají každý čtvrtek od 20⁰⁰ do 22⁰⁰ hod. v Domečku. Setkává se skupinka lidí co do počtu i věku různorodá. Někteří z nás chodí pravidelně, jiní občás a někdo přijde třeba jen jednou.

Hlavní téma během celého roku bude Starý zákon. Letos jsme navázali na loňský rok 2. knihou Mojžišovou. Téma každého setkání lze zjistit dopředu, např. na nástěnce v Domečku nebo pavičlonku. Témata na sebe navazují, což vyhovuje těm, kteří chodí pravidelně a pokouší se postupně pronikat do tajemství Starého zákona. Hovory o víře doporučuji i těm, které zaujme určitě téma a přijdou jen na toto konkrétní setkání. Troufám si říct, že každý zde může objevit Starý zákon v nových souvislostech. Hovory o víře vede Amáta, která se vždycky snaží, aby nešlo jen o monolog. Každé setkání končí společnou modlitbou a domácím úkolem, to abychom se nezapomněli během týdne k textům z Písma vrátit.

Pokud chcete blíže poznat postavy Starého zákona, rozjímat nad jejich vlastnostmi, jednáním, postoji srdce, vztahem k Hospodinu, nad jejich životy v souvislosti s dobou, ve které žili, přijďte mezi nás, do našeho společenství.

za Hovory Jana

KATECHUMENÁT

Stejně jako v předchozích letech, je pondělní večer věnován katechumenům.

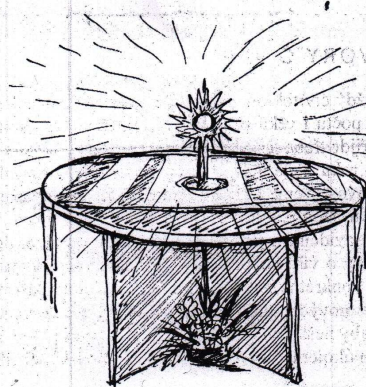
Katechumenát je přípravou na křest, jímž téměř roční setkávání vrcholí. "Cílem je nabídnout katechumenům možnost, aby svou odpovědí na Boží podnět, a ve spojení se společenstvím církve dovedli ke zralosti své obrácení a svou víru." (srov. KKC 1248)

Náplní našich setkávání je modlitba, povídání a diskuse o různých tématech souvisejících s vírou obecně, s křesťanstvím, církví, svátostmi, apod.

V letošním roce máme třináct "katechumenů", avšak jen někteří budou pokřtěni, ostatní sice procházejí stejnou přípravou, ale byli pokřtěni již jako děti. Setkání se koná v Domečku od 19 do 21 hodin.

Paskal a Noli

ÚTERNÍ ADORACE

Už tradičně se v úterý po nešporách v 19⁰⁰ scházejí ti, kteří chtějí strávit hodinu v tiché modlitbě před vystaveným svátostným Tělem Kristovým.

Víme dobře, že spíše my se potřebujeme vystavit Kristu, než on nám, a proto jsme mu vděční, že pokorně a trpělivě mezi námi přebývá a slouží nám.

Na začátku nám pomůže do ticha vstoupit společný zpěv a krátká modlitba Jiřího, na konci rovněž zpíváme.

Kromě této hodiny, kdy Domeček celý zmlkne, a středečních a čtvrtečních večerů, kdy jsou spolča, je adorační kaple otevřená všem, kdo touží po důvěrném přátelství s Kristem v modlitbě.

Amáta

SPOLEČENSTVÍ NOE

vzniklo na počátku roku 1992 na fáře v Rokycanech (za působení P. Josefa Žáka) jako společenství katechumenů. Postupně se přidávali další, jiní odcházeli, takže počet členů byl proměnlivý. Procházel jsem krizemi i vzestupy. Po odchodu vedoucího společenství z katolické církve se společenství přesunulo z Rokycan do Plzně (asi v roce 1994) a zapojilo se do služby v plzeňské církvi.

Dnes je nás asi 12. Někteří členové založili rodiny, narodily se děti, takže díky tomu se setkává pravidelně asi 5-6 lidí s tím, že ostatní jsou upoutáni povinnostmi ve svých příbytcích, jsou s námi v určenou dobu spojení v modlitbě na dálku.

Setkáváme se ve čtvrtek večer ke společné modlitbě a čtení Písma, občás na víkendové akci, na dovolených a různých akcích farnosti. Většina z nás ve svém povolání pracuje s dětmi a mladými lidmi.

Renata Smíšek

VINICKÉ SPOLEČENSTVÍ

Vinické společenství původně sloužilo obyvatelům Vinic díky zázemi farního bytu v Brněnské 20. Dnes se však zde scházíme nejen z Vinic, ale i z Lochotína, Douhleved, dokonce i z Chotíkova.

Naše společenství tvoří ženy různého věku. Často mezi nás přichází Josef Kaše jako náš duchovní rádce. O vedení programu se spravedlivě střídáme a každá z nás většinou svůj program obohatí o to, co ji v poslední době zaujalo. Hlavní náplní je společná modlitba, četba Písma a modlitba růžence.

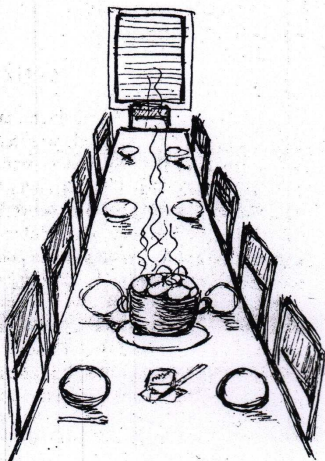
Společenství je každé úterý, a aby maminky zvládly uspat rodinu, začínáme ve 20³⁰. Jsme společenství otevřené, scházíme se od roku 97 a náš počet se zatím stále zvětšuje. Dnes je nás 12.

V loňském roce se nám odstěhovala naše dobrá kytaristka, druhá kytaristka očekává přírůstek do rodiny a my jsme zůstaly bez hudebního doprovodu. Rády bychom proto uvítaly mezi sebou hudební posilu. Pokud váháte nebo se ostýcháte rovnou přijít, můžete napřed zavolat: 603 431 727.

Řihová Václava

VINAŘI

Je to už víc jak tři roky, co jsme se poznali. První rok jsme prožívali v radosti a přípravě ke svátostem. Proto jsme se také rozhodli pokračovat dál v setkávání. Ovšem v roce následujícím se k našemu nadšení postupně přidávaly problémy. Každý jsme řešili osobní záležitosti, které nějak ovlivňovaly naše společenství. Za hodně vděčíme našemu příteli bratru Regalátovi, který se rozhodl zůstat s námi i po skončení katechumenátu. Byl naším styčným bodem, ale i podporou a postupně se z něj stal důvěrný přítel. Nechceme zde tvrdit, že jde o supermana, ale právě to, že sám musel překonávat různé překážky, z něj dělalo přístupnějšího člověka. Snad právě proto jsme si mohli uvědomit, že potřebujeme kněze více v praxi života, než k teorii

- 16 -

v katechumenátu. Odešel nám do Prahy a tak začínáme zase znovu. Přeme se, co by měla naše setkávání obsahovat, co ne a v čem pokračovat. Naštěstí jsme se dohodli, a tak zůstáváme díky Bohu společenstvím křesťanů. Těšíme se na společné víkendy i společné pondělky a přejeme všem, aby i oni mohli nalézt důvěru v druhých. Neboť jak doufáme, tam, kde se snoubí pravda s láskou, se rodí upřímnost.

Vinaři
(kontakt: Míra Schimmer)

SPOLEČENSTVÍ "TĚCH OD PÁREZU"

Celý loňský rok jsme se scházeli coby katechumeni. Poznali jsme se, sžili jsme se a z naší skupinky se plynule utvořilo společenství, do kterého přišli i noví lidé.

Každou středu od 19³⁰ začínáme modlitbou, čteme a rozjímáme nad nedělním evangeliem a snažíme se najít jeho význam pro náš život. Dostatek času věnujeme i povídání o běžných věcech, pití čaje a ochutnávání domácích buchet.

Rádi mezi sebou uvidíme i nové tváře. Místa u párezu je stále dost.

(kontakt: Luděk Verner)

MANŽELATA

Jsme společenstvím mladých manželských párů scházejících se ke společné modlitbě (chval, ticha, proseb, zpívání) a sdílení manželského života. Vloni jsme společně prošli duchovní obnovou, setkáními s lektory z jiných zemí a narozením dalších miminek. Letos jsme se přesunuli blíž k dětským postýlkám a scházíme se u manželů Tlustých (Kapříků). Setkání má tři základní pilíře – prvním je modlitba chval a proseb, druhým je povídání nad nedělními čteními a třetí se mění podle týdne v měsíci – buď přináší tichou meditaci, agape, nebo program ušitý nám na míru. Minulý týden třeba každý pár přehrával nějakou krizovou scénu z manželského života. Poté, co jsme se nasmáli nad tím, jak je to skoro všude stejné, jsme se snažili hledat cestu. Cestu k dobru, nezraňování se, cestu k lásce. A o to se v našem spolku snažíme. Hledat společně cestu k Bohu, k sobě navzájem, a posilovat lásku mezi partnery. Příští týden se těšíme na společnou víkendovku.

(kontakt: Klailovi 777 213 186)

- 17 -

FARNÍ ČAJOVNA

Každé pondělí otevírá se pro ctěnou farní i nefarní veřejnost v Domečku farní čajovna. V příjemném prostředí s vybraným čajem a sňazivou (nicméně většinou poněkud roztržitou) obsluhou můžete mezi sedmou a půl desátou poklábosit, počíst knihy z farní knihovničky či se jen dosyta vypovalovat kolem čajových stolků. Nejméně tucet čajů skladem a ochota obsluhy konzultovat filosofické a religionistické problémy je samozřejmým standardem této farní aktivity.

Zve Martin Fojtíček a někdy taky Venca

MODLITEBNÍ SPOLEČENSTVÍ DOSPĚLÝCH

Začali jsme se scházet asi před šesti lety jednou týdně k modlitbě a ke sdílení. To, co jsme prožili, svoje starosti i radosti, předkládáme Pánu v modlitbě a vyprošujeme Boží pomoc i všem, kdo nás o modlitbu požádá a koho nám Duch sv. připomene. Také v modlitbě děkujeme a chválíme.

Několik členů je stálých, někdo přijde občas, podle možností. Přivítáme každého, kdo se chce modlit, růst v lásce k Bohu i k lidem.

Marie Ventová

SETKÁVÁNÍ K MODLITBĚ ZA OHROŽENÉ DĚTI

K setkávání k modlitbě za ohrožené děti nás před několika lety podnítil článek o matkách, modlících se za své děti, které ztratily víru. Do svých modliteb zahrnujeme děti vlastní i "cizí", prosíme za jejich ochranu a Boží pomoc při rozvoji jejich života. Jsme v kontaktu s Hnutím pro život a modlíme se i na úmysl tohoto hnutí, jímž je ochrana života, zvláště nenarozeného.

Je nás zatím osm maminek (z toho dvě babičky). Zveme každého, komu leží na srdci život dětí a kdo se cítí být veden ke společné modlitbě za ně.

Marie Ventová

KARMEL VE SVĚTĚ

V naší farnosti se scházejí členové Sekulárního řádu tereziánského Karmelu, které přitahuje spiritualita sv. Terezie z Avily a sv. Jana od Kříže. Jsme povoláni žít tuto spiritualitu uprostřed světa, každý v tom stavu, do něhož je postaven nebo který si zvolil (stav manželský, svobodný, vdovský, ...).

Život podle evangelia, prodchnutý duchem kontemplativní modlitby podle vzoru Panny Marie, je spojuje s řeholníky a řeholnicemi tereziánského Karmelu a tvoří s nimi jednu duchovní rodinu.

Jedním z charakteristických rysů karmelitánské spirituality je zvláštní citlivost pro Boží lásku a důvěra v ni; pravidelná vnitřní modlitba rozvíjející vztah k Bohu; přímá modlitba jako služba druhým.

Marie Ventová

PÁTEČNÍ RŮZENEC

Každý pátek kolem deváté hodiny ranní se v Domečku schází skupinka maminek v domácnosti k modlitbě sv. růžence.

Tyto modlitby jsou míněny zejména za celou naši farnost; za všechny, kdo do ní patří třeba i jen bydlištěm a kteří o Bohu příliš nevědí a nežijí (zatím?) praktickým křesťanským životem. Přestože všichni víme, jak úžasnou sílu modlitba má často nám bere dech, když pozorujeme její zázračné účinky.

Pokud nám zbývá čas, posedíme pak ještě třeba u hrnku čaje, příjemně si poklábosíme a probereme všechno možné.

Nejsme a nechceme být uzavřeným společenstvím, a proto zveme každého, kdo by se cítil osloven a měl v tuto dopolední dobu možnost, aby se k nám připojil. Uvítáme rády i ty, kteří by třeba z nejrůznějších důvodů nemohli přicházet pravidelně, ale přesto by chtěli někdy tuto společnou modlitbu

konkrétně za něco obětovat. Nebojte se vzít s sebou i své malé děti či vnoučky. Pro tyto příležitosti je v Domečku spousta hraček.

Vaše farní maminky

PÉČE O STARÉ A NEMOCNÉ LIDI

Ve své službě starým a nemocným se zaměřujeme na Domov důchodců, nemocnice a hlavně léčebnu dlouhodobě nemocných (LDN).

V naší farnosti jsou dvě nemocnice - fakultní a Privámed, které nenavštěvují bratři františkáni pravidelně (vzhledem ke krátkodobým pobytům pacientů se nestačí vytvářet vztahy), ale jsou-li o to požádáni docházejí za nemocnými s Eucharistií, zpovídají i jenom si popovídají (ve FN jsou vyvěšeny plakátky s telefonním číslem do Domečku).

Dobrovolníci z naší farnosti navštěvují několik lidí v LDNce na Kotkovské ulici. Bratr Jiří se snaží navštívit jednou za měsíc každého z více než dvou set nemocných na LDNce a krátce si s ním popovídat.

V příležitosti Domov důchodců další dobrovolníci přivážejí každý pátek nechodící staré lidi na mši svatou od 15⁴⁵ hod., slouženou bratry františkány. Ti navíc slouží několika starším lidem přímo doma svátostí smíření a Eucharistií.

Dobrovolníci se snaží čas od času spolu sejit, pohovořit si o své službě, vzájemně se povzbudit a vše odevzdat Pánu v modlitbě. Kdyby se k nim chtěl někdo přidat, vůbec se nebudou zlobit.

Pokud by někdo věděl o nějakém starém, nemocném nebo jakkoli jinak postiženém člověku, který by stál o hmotnou nebo duchovní pomoc, prosíme, aby se s důvěrou obrátil buď na nás nebo na farní Charitu.

Jiří

HOLOSTŘEVY - KOMUNITA NOE

Komunita Noe byla založena v roce 1998. Její vznik je spojen se životem společenství Noe (o něm se tu píše na jiném místě). Komunita získala opuštěnou faru v Holostřevích na Tachovsku, kterou za pomoci řady příznivců a přátel začala opravovat. Nyní se blíží k dokončení první etapy rekonstrukce, která umožní prvním čtyřem členům komunity žít v Holostřevích trvale.

Na faře pořádáme řadu akcí, jako jsou sebevzdělávací víkendy pro mládež "Schůle ve stodole", víkendy s keramikou, setkání společenství mládeže, hudební a divadelní festival "Holostok", duchovní obnovy a podobně. Většina aktivit je propojena s naší plzeňskou farností.

Především ale chceme směřovat ke skutečné komunitě, která díky intenzivnímu "vnitřnímu" životu bude mít co nabídnout i navenek. Modlíme se, aby se dařilo - už víme, že sami jsme na to slabí.

Plzeň → Holostřevy, pátek odpoledne

(CAN resp. hl.n.)

15⁰⁰ bus → 15⁵⁹

15⁰⁰ vlak (přestup Svojsín) → 16¹¹

15¹⁰ bus → 16⁰⁶

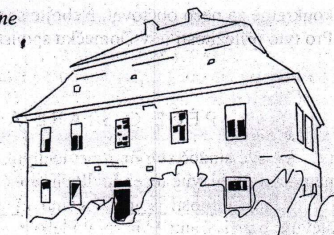
16²⁶ vlak (přestup Svojsín) → 17¹⁹

18³⁰ bus → 19²⁴

Holostřevy → Plzeň, neděle

11³⁰ vlak (přestup Svojsín) → 13³⁰

16⁴⁸ vlak (přestup Svojsín) → 18⁰¹

Elva

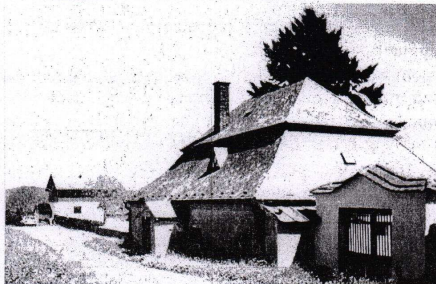
HŘEŠIHLAVY

Hřešihlavy jsou malá vesnice v krásné přírodě asi 25 km od Plzně nedaleko Berounky, naproti zřícenině Krašov. Je zde bývalá fara, kterou dostala naše farnost na 10 let k výpůjčce a sama ji na stejnou dobu půjčila Křesťanskému společenství v Plzni s tím, že ji budeme společně využívat a společně financovat nutné opravy. Eda Řezníček, člen K.S. je jejím správcem. Pokud by nějaká rodina, společenství nebo i jednotlivec chtěl využít dobrodiní této prostě a hezky zařízené fary, ať se vždy co nejdříve obrátí na bratra Jiřího.

Cena za nocleh je pro dospělého 50 Kč, pro dítě do 12 let 30 Kč.

Vybavení: tři místnosti s kamny na tuhá paliva (dřevo) a další dvě nevytápěné; rovněž v kuchyni se vaří na kamnech, její vybavení je dost skromné; v koupelně teplá voda, sprcha a dvě umyvadla; suché WC (splachovací záchod by se měl dělat na jaře); 8 postelí s matracemi, slamníky na další 6 spaní, jinak karimatky na půdu, dvě postýlky pro mimina, vše bez peřin; svícení elektrickou.

Spojení - Cesta tam ve všední den:

1) Plzeň hl.n. 13⁰⁷ vlak přes Chrást do Radnic (14¹²) - 15¹¹ bus do Hřešihlav (15³⁷)

2) Plzeň CAN 16¹⁵ bus do Radnic (17¹⁰) - 17¹⁵ bus do Kladrub, odtud cca 2 km pěšky po silnici.

3) Plzeň CAN 18³⁰ bus do Radnic (19²⁰) -

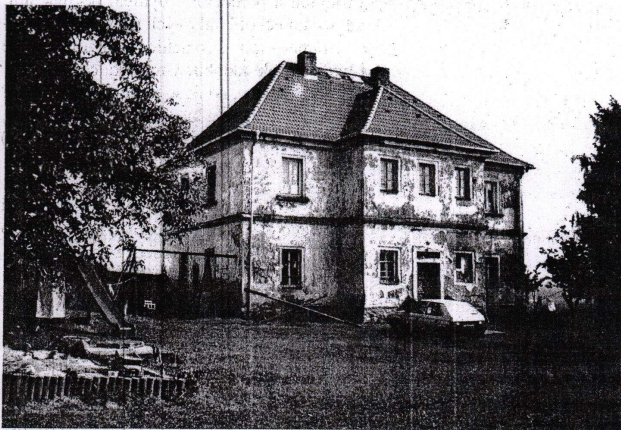
- 19²⁰ bus do Chlumu (19⁵³), odtud cca 3 km pěšky terénem po červené.

Cesta zpět v neděli:

1) Pěšky po značce (12 km) nebo po silnici (9 km) do Radnic, odtud vlakem v 14³⁵ nebo v 16³⁵ do Plzně (15³² resp. 17²⁹).

2) Jít cca 6 km přes Chlum (po červené terénem, pak po silnici) na rozcestí u Podmokel, odtud v 15²⁹ nebo v 18⁵⁷ autobusem do Zbiroha (16²⁵ resp. 19⁴⁰), odtud vlakem v 16³⁵ resp. 20¹⁶ do Plzně (17⁰⁹ resp. 21⁰³).

DŮM RODIN TĚNOVICE

• chce být místem setkávání a rekreace rodin v příjemném prostředí bývalé fary na malé vesničce Těnovice na okraji Brd 25 km od Plzně.

• je zařízen pro rodinné pobyty, najdete zde vybavenou kuchyni (sporák na dřevo, el. vařič, mikrovlnná trouba, lednička) s jídelnou, 5 pokojů, společenský sál, hernu pro děti, sociální zařízení (2x WC, sprcha, vana). Pokoje jsou uzpůsobeny pro pobyty s malými dětmi: dětské postýlky (v každém pokoji), nočníky, vanička, židličky, přebalovací pult. Na dvoře a zahradě je ohniště, kolotoč, klouzačka, pískoviště, rozhledna, houpačky. Dále je k dispozici ping-pongový stůl a několik dětských kol. Topí se v kamnech. Kapacita je do 20 lidí.

• doprava vlakem do Lipnice (trať Nezvěstice – Rokycany) a odtud 4 km pěšky, autobusem do Spáleného Poříčí (3x za den přímo do Těnovic) a odtud 2 km pěšky. V Poříčí je také možnost nákupu potravin a dalších potřeb.

- 22 -

- v nejbližším okolí je les (1 km) s Těnovickou skálou, rybník Hvižďalka (2,5 km), trochu dál Třemšín, rozhledna u Železného Újezda, Pádrťské rybníky.
- cena za pobyt je 30,- Kč za dospělého za noc, za dítě od dvou let 10,- Kč.
- přihlašování pobytů u Marie Linkové, tel. 377 372 700.

LEDOVEC

Sdružení Ledovec je občanské sdružení, které už dva roky sídlí na fare v Ledcích. Naším hlavním cílem je vybudovat tu rodinnou terapeutickou komunitu pro mentálně postižené a psychiatricky nemocné klienty, prostě chceme, aby tu společně s naší rodinou a pomocníky bydlelo několik lidí, kteří sami bydlet nemůžou. Už teď k nám několik takových návštěvníků několikrát týdně dojíždí. Společně se staráme o faru a rozlehlou zahradu, o ovce a další zvířena a hlavně předeme, tkáme a tak podobně v naší tkalcovně.

Ledovec se snaží být otevřený pro všechny, a tak se tu pravidelně konají různé kulturní akce (třeba Velmi kulturní odpoledne nebo Na Ledovce!), řemeslné kurzy a tématické akce (Hromnicové svíčkování nebo Kraslicování) a další společenské události (farní zabíjačka, oslavy křtin či svateb a tak dále).

Kromě toho vítáme návštěvy, pobyty spolč, brigádníky či prostě kohokoli, kdo si potřebuje "odfrknout". Po letní rekonstrukci máme k dispozici příjemnou pohostinku a co se zimy týče to už dávno na Ledovci není to, co to bývalo. Tak se určitě přijďte kouknout (jestli se Vám nechce ven, tak třeba virtuálně na www.ledovec.cz) nebo si na nás aspoň někdy vzpomeňte.

Z Ledovce Martin Fojtíček

FARA V DOMASLAVI

Farní dům v Domaslavi v blízkosti Konstantinových Lázní je v posledních letech ohniskem setkávání lidí různých "krevních skupin". Co je tedy spojuje? Právě záliba v této rozmanitosti, láska k přírodě a chuť ke společnému hledání. Od roku 1998 je fara v držení občanského sdružení Domaslav. Tito lidé se snaží pořádat různé literární, hudební, divadelní a výtvarné víkendy a současně spravovat dům (podle svých měšťáckých dovedností) a poskytovat ho k různým akcím pro mládež, apod. (Protože zájemců je mnoho, nejsou preferovány školní výlety a soukromé pobyty.) Zájemci si mohou zamluvit pobyt u těchto lidí: Jana Studená (FB: 377 538 013).

Spojení (z Kokašic do Domaslavi jsou to 4 km po silnici):

Plzeň hl.n. → Kokašice, pátek odpo.

15⁰⁰ vlak (p. Pňovany) → 16⁰⁹

16⁴² vlak (p. Pňovany) → 18⁰²

19¹³ vlak (p. Pňovany) → 20²⁵

Kokašice → Plzeň, neděle odpo.

14⁰¹ vlak (p. Pňovany) → 15⁰⁷

16³⁷ vlak (p. Pňovany) → 17⁴⁴

- 23 -

Půjčování sportovního vybavení, ...

Naše farnost vlastní různé sportovní vybavení: dvě trekkingová kola, tři stany pro 2-3 lidi, dva stany pro 4 lidi, pět párů bžek i s botami, zbytky horolezeckého vybavení a nově čtyři kánoe, dále hudební nástroje: tři kytary a combo. Je určeno především pro akce farnosti, ale je k dispozici i jednotlivým farníkům.

Farní rada si uvědomila, že o tomto vybavení a hlavně o podmínkách jeho půjčování je mezi farníky malé povědomí a proto se rozhodla vytvořit jasný *půjčovací řád*, jenž ve stručnosti zní takto:

- *Správce*m vybavení je *bratr Jiří*, u nějž je možno si je zamluvit libovolně dlouho dopředu (farní akce mají ale vždy přednost!), a to nejlépe ve chvíli, kdy má po ruce knihu speciálně pro tento účel zřízenou. Samotné vypůjčení i navrácení vybavení provádí správce nebo ten, kterého výslovně určí - tím také předává povinnost zkontrolovat aktuální stav vybavení a učinit zápis do výše zmíněné knihy, kam se také zaznamenají jakékoli zjištěné závady.
- Jednotlivé druhy sportovního vybavení mají své *údržbáře*, kteří po domluvě se správcem zajišťují jejich údržbu.
- Vypůjčka se děje za *úhradu*, jejíž výše je stanovena tak, aby bylo možno platit údržbu. Ze spravedlivého důvodu může správce úhradu odpustit.
- V případě poškození vybavení platí jeho opravu ten, kdo si ho vypůjčil, v míře stanovené správcem podle stupně zavinění.

Půjčování mikrobusu

Bratr Jiří je též správcem devítimístného mikrobusu VW Transporter, který vlastní Plzeňské biskupství a na jehož společném užívání se dohodly naše farnost, Diecézní centrum mládeže a Řád františkánů. Tyto subjekty také platí jeho údržbu. Mikrobus má vlastní *Provozní řád*; co se týče půjčování našim farníkům, platí výše zmíněné zásady pro půjčování sportovního vybavení. Vedle zaplacení půjčovního je vždy povinností doplnit naftu (spotřeba při šetrné jízdě je v průměru 8 l/100 km). Mikrobus má havarijní pojistku se spoluúčastí 5 000 Kč + 5 %.

Ceník půjčovního pro rok 2003	
věc	cena v Kč/den
kolo; lano	20.-
stan malý	15.-
stan velký	20.-
běžky s botami	10.-
kánoe s 2 pádly a barelem	40.-
kytara	10.-
mikrobus	2.- Kč/km

Přehled hospodaření farnosti (ANEB ZAPLAŤPÁNBUH?)

Ač se to možná nezdá, naše farnost žije svým vlastním životem již 6 let. A když se podíváme okolo sebe, můžeme říct, že jsme vskutku farnost živá - pravidelně hojně navštěvované nedělní bohoslužby, množství společných akcí, pravidelně se scházející společenství mládeže i dospělých, děti na náboženství a ve skautu, Domeček jako opravdové zázemí pro hodné lidi, atd.

"Zaplaťpánbůh," řekne si mnohý z nás. Jenže ani toto pravdivé tvrzení z nás bohužel nesejme finanční zodpovědnost za chod farnosti.

Každá aktivita přináší nutnost výdajů. Majetek, který je nutný k životu farnosti, musíme spravovat nebo si pronajímat a to zase něco stojí. Rádi bychom vám přiblížili současnou strukturu příjmů a výdajů naší farnosti.

Co nám patří?

- Domeček
- kostel Všech Svatých
- skautská klubovna

Co si půjčujeme?

- farní byt na Vinicích
- mikrobus VW
- pozemek kolem Domečku (bezplatná vypůjčka)
- Lochotínský pavilonek (pronájem 2 000 Kč měsíčně)

Pro ilustraci jsme vybrali některé číselné údaje za prvních deset měsíců letošního roku (viz tabulka na násl. straně).

Několik poznámek k tabulce

Příjmy:

Rozhodujícími příjmy farnosti jsou peníze, které přicházejí na farní účet od některých jejích "členů" (**pravidelně přispívá cca 37 osob či rodin**). Chtěli bychom jim všem poděkovat, že se tímto způsobem podílejí na tom, aby farnost mohla fungovat. Bez jejich příspěvků bychom se brzy octli ve finančních nesnázích, což by samozřejmě znamenalo omezení většiny toho, co děláme. Zároveň se obracíme na vás, kteří ve farnosti cítíte svůj širší domov a chtěli byste začít pravidelně přispívat.

Naše farnost má účet u **Raiffeisen Bank** číslo **1003002196/ 5500**. Platba pravidelným měsíčním příkazem je optimální, mj. protože je tak možno

PŘÍJMY A VÝDAJE FARNOSTI OD LEDNA DO ŘÍJNA 2002

položka	příjmy (+)	poznámky	výdaje (-)	poznámky
dary - pravidelné	153 600,- Kč	pravidelné příspěvky od farníků		
dary - jednorázové	12 800,- Kč	nasbíralo se jednorázově do pokladny		
provoz farnosti	85 200,- Kč	příspěvky od účastníků akcí, nájemné za Domeček od františkánů, grant na nákup kánoí	140 000,- Kč	výdaje na společné akce (farní zabijačka, farní výlet, Dny víry, ...) vybavení kaple na Vinicích, ozvučení kostela na Roudné, mimořádné nákupy věci (kytara, kanoc, ...)
Hřešihlavy			40 700,- Kč	příspěvek na vybudování soc. zařízení fary, kterou využíváme na víkendové a prázdninové pobyty
klubovna	5 000,- Kč	příspěvky od rodičů skautů	73 000,- Kč	stavba skautské klubovny
mládež			31 700,- Kč	výdaje na akce animátorů (ubytování, doprava, jídlo) + příspěvek na některé akce mládeže
režie Domečku			129 800,- Kč	voda, elektřina, teplo, odpad, telefon, domácí a kancelářské potřeby, údržba zařízení, pronájem Pavilónku, bohoslužebné výdaje (květiny, svíčky)
rodinná dovolená Ostrůvek	75 200,- Kč	vybráno od účastníků	114 600,- Kč	příplatek potřebným rodinám + zaplacení pobytu hlídačům (Smečka)
sbírky	94 400,- Kč	nedělní sbírky	42 800,- Kč	odevzdané sbírky diecézi a Charitě, příspěvek na povodně, na misie (Kris-týnka v Kazachstánu)
letní tábory (Domaslav, Skapce)	24 500,- Kč	vybráno od účastníků	39 600,- Kč	příspěvek na autobusy, příprava tábora, výlet před táborem
celkem	454 900,- Kč	úplně všechny příjmy bez zůstatku	632 840,- Kč	úplně všechny výdaje

- 26 -

nejlépe identifikovat dárce, který pak může na konci roku obdržet potvrzení o celkovém daru církvi. Jeho hodnota se mu **odečítá z daňového základu**.

V minulých letech jsme mohli využívat některých **mimořádných příjmů**. Např. jsme byli velmi štědrě obdarováni spolubratry ze zahraničí, zvláště řezenskou farností. Tyto peníze byly využity především k vybudování našeho zázemí – Domečku. Tyto dary však byly jednorázové a pochopitelně již s nimi nelze počítat.

Několik let jsme také dostávali od Magistrátu města Plzně **příspěvek na práci s mládeží** (cca 60 000 Kč za rok). Tento příspěvek jsme letos neobdrželi. Magistrát nám však přispěl částkou 42 000 na nákup lodí a stanů.

Výdaje:

Kromě běžných výdajů se v letošním roce objevily i výdaje mimořádné. K nim patří především stavba další **skautské klubovny**, neboť dosavadní klubovna již kapacitně nedostačuje. Částka, na tento účel uvedená v tabulce ještě není konečná a prosba adresovaná rodičům skautů o finanční pomoc se nesešla s velkou odezvou – přispěli pouze čtyři.

K dalším mimořádným výdajům patří **oprava střechy domečku**, ta však díky příspěvi Nadačního fondu pro sociální aktivity občanů města Plzně (75 000,-Kč) a mimořádné sbírky z farnosti (22 000,-Kč) byla finančně pokryta. Velký dík všem. (V tabulce uvedena není, protože proběhla až v měsíci listopadu.)

Finančně jsme také přispěli na zlepšení **sociálního zařízení fary v Hřešihlavech** (40 000,-Kč), kterou spravuje KS Plzeň a kterou můžeme využívat pro víkendové pobyty (včetně rodin s dětmi).

Bilance:

A tak, i přestože se snažíme šetrně a prozíravě hospodařit a investovat pouze do věcí potřebných, výdaje v letošním roce značně převyšují příjmy a částka na našem farním účtu tak stále klesá. Většinou se sice jedná o výdaje mimořádné, je však potřeba počítat s tím, že i v příštím roce budeme muset investovat (např. oprava plotu, oprava vstupu do Domečku, atp.).

Jen krátký ilustrativní přehled:

stav k 1.1.2001	476 342 Kč
stav k 1.1.2002	349 852 Kč
stav k 4.11.2002	179 110 Kč

Ještě jednou chceme **poděkovat všem, kteří jakkoliv finančně přispívají k materiálnímu zabezpečení farnosti**. Ať již prostřednictvím bankovního účtu, věcného daru nebo příspěvku při nedělní sbírce a dokáží něco

- 27 -

odkrojit z mnohdy napjatého rodinného rozpočtu a přispět k tomu, že farnost může fungovat. A pokud někdo chcete přispět, neváhejte, protože i Vaše korunka je velmi potřebná, a i k Vám se vrátí prostřednictvím krásné kytičky či rozsvícené svíčky na oltáři, spokojeného potomka v partě skautů či ve spolčů, farního výletu nebo třeba úplně jinak.

Marie Bočková
Hanka Plavcová (Hapla)

Kalendář akcí v roce 2003

3. - 5. 1.	Chýšky	Hory Matky Boží ???
23. 2.	maškarní ples farnosti	učňák na Karlovarské ul.
28. 2.	farní večer mládeže	Plzeň - sokolovna
1. 3.	kulturní zabíjačka	Ledce
21. - 23. 3.	setkání animátorů mládeže	???
4. - 6. 4	postní duchovní obnova mládeže	???
1. 5.	pracovní Svátek práce v Domečku	Domeček
16. - 18. 5	setkání animátorů mládeže	???
22. 6. 11 ⁰⁰	první svaté přijímání dětí farnosti	pavilónek
???	zahradní slavnost	Domeček
30.6. - 13.7. ?	tábor skautů	Milevo

22. jsme měli první společné KáVéčko s novým složením eFBička.

23. odjel Didak na pohřeb tatínka bratra Augustina.

O víkendu od 25. zastupujeme s Pikolkou řád a plzeňskou frant. mládež na setkání v Brně a v neděli se přesouvám k rodičům na Žehrov, kde až do úterka tráví Broučci podzimní prázdniny.

30. máme rekolekci na Prusinách.

Poslední říjnový večer se „na místo činu“ vrátil Regalát, abychom mohli s „naší paní psycholožkou“ udělat milou tečku za sérií společných rozhovorů (v restauraci).

listopad

Do nového měsíce jsme vkročili (i s Prusiňákama) jak jinak než poutí do našeho kostela Všech svatých.

Na Dušičky sloužil Paschal mši na boleveckém hřbitově.

3. odjíždíme s bráchama na desetidenní pout' do Assisi, zatímco Kristýnka se vydává na misijní cestu do Karagandy.

Víkend od 15. prožívá Paschal s katechumeny v Hřešihlavech.

16. se v Domečku pod vedením Ládi Pohořelého uskutečnila první „muzikantská sobota“, neboli školení těch, kdo hrají v naší farnosti při mších.

Na svátek sv. Alžběty, patronky terciářů, se poprvé ujímám jejich plzeňských „robátek“ (seniorů), které jsem převzal po Regalátovi.

19. se opět sešla farní rada, hlavním tématem byly finance na příští rok.

22. máme na Prusinách rekolekci a následující den tam putujeme s celou farností za Kristem Králem.

25. má Paschal setkání definitoria.

27. referuji v Praze na setkání Frant. rodiny o Frant. mládeži.

O víkendu od 29. máme v Holostřevch setkání animátorů. Mile ho zpestřila prohlídka kostela ve Skvíříně a bibliodrama o Zvěstování, oboje pod vedením Amáty. Na nedělní mši kázal Elva o „láskyplné pozornosti“.

Poslední listopadový den je zároveň posledním dnem církevního roku.

prosinec

Půjčil jsem si od Bětky kytaru a po letech opět občas cvičím klasiku, uvidíme, jak dlouho mi to vydrží.

V neděli 1. k nám přijel na bratrskou návštěvu Vianney, poobědvali jsme spolu v pizzerii, udělali si procházku a pak jsme měli každým možnost si s ním popovídat; s Jeronýmem u nás i přespal.

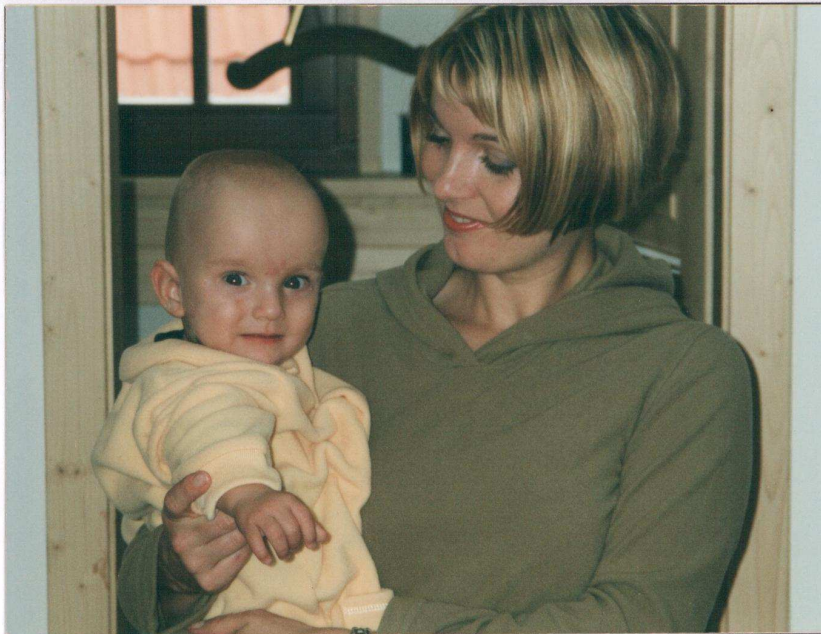
Na svatého Mikuláše začínala v Těnovicích adventní duchovní obnova mládeže. Nakonec byly jen dvě skupiny (očekávaly se tři), pro které měl povídání Vojta Eliáš (o zralosti ve víře) a náš Dominik (na téma blahoslavenství). Po zdařilém víkendu jsme odešli na vlak do Lipnice, kde se strhly urputné závody v běhu po kolejích. Večer jsme na FrMolu oslavili narození Anežky Tejčkové a při té příležitosti nám Amáta přečetla něco o její svaté patronce.

9. se u metodistů v Bolevci opět sešla Staršovstva. Adventní povídání měl Kája Řežábek, zaujalo mě, že vztáhl podobenství o vinaři, který musí prořezávat vinici, aby rodila, na nutnost „prořezávat“ naše aktivity a snažit se o předvánoční ztišení. Pak jsme se bavili o tom, jak se to komu daří a je-li to vůbec možné.

10. jsme s bráchama šli nakupovat vánoční dárky - pro farníky, příbuzné a také pro sebe jsme si koupili CD přehrávač.

Večer jsme měli v Praze u Lorety (poprvé) společné setkání plzeňského a pražského FrMolu. Bylo to moc hezké, poznali jsme některé nové lidi a jiné jsme opět viděli po delší době.

11. slaví Fojtíčkovi v Ledcích to, že vyhráli (za podpory i nás, farníků) soutěž Eurotelu a mají tak na pár měsíců zase na výplaty ve své bohulibé činnosti.

12. vymýšlíme v Praze s Jeronýmem a Dominikem Jednací řád provinční kapituly, která se nám už začíná blížit a s ní i očekávané změny (?!)

13. se u Ženíšků s mou asistencí poprvé sešli „terciáři - junioři“, jak si s trochou nadsázky říkají (byť mají šedesátku na krku), mluvili jsme o Adventu a také o tom, co kdo od těchto setkání očekává.

14. jsem se zúčastnil ve Větrušicích u Prahy tradiční „předvánoční besídky“ mých spolužáků z gymplu.

Tento týden pro mě vrcholila práce na Dopisu farnosti, který vyjde čtvrtou nedělí adventní.

Třetí adventní týden se dle tradice chodíme modlit ráno do kostela na Roudnou.

17. a 18. mám opět povídání o žebravých řádech pro septimy církevního gymnázia, v prvním případě přišli studenti dokonce k nám do Domečku.

17. večer máme Farní radu, diskutovalo se o možnosti přijmout pavilónek do výpůjčky, plánovala se letní rodinná rekreace a host - Mišutka - referovala spolu s Elvou o tom, jak je organizována mládež ve farnosti. Po skončení jsem je oba odvázel domů, při nástupu do mikrobusu proběhl tento památný dialog, který mě poněkud „rozkrývá“:

Jiří řidičem?!

Elva: „Mišutko, nesedej si dopředu k Jiřímu, bude ti šahat na kolínko!“ (*)

Mišutka: „Když jsem s ním jela posledně, chtělo se mi zvracet!“

*(pozn.: při řazení)

20. si děláme na Prusinách duchovní obnovu.

21.-23. prosince trávím u svých rodičů zatímco bratři finišují v přípravě na Vánoce.

Na Štědrý den máme nejdříve v 9¹⁵ mši v Domově důchodců, po ní zpívání koled v LDNce. Odpoledne pomáhám ozvučit plzeňské náměstí, aby si zde křesťané různých vyznání i kolemjdoucí mohli společně zazpívat koledy. Po páté hodině vyrážíme s bráchama na obvyklou štedrovečerní procházku, po níž následují nešpory, kapr od paní Světlíkové, rozbalování dárků a čtení přáníček; o půlnoci půlnoční a kolem druhé noční ještě krátké rozmrazování v Domečku.

Božíhodový večer trávíme na Prusinách: nešpory, adorace, večere, povídání. Bylo to hezké, i když po včerejšku jsme unavení ...

Já si na důkladnější odpočinek ale ještě musím počkat, neboť dodělávám Zprávy z provincie a 28. ráno vyrážím s Broučky do Liberce-Ruprechtic, kde spolu s několika Pražáky od PMS sdílíme faru, běžkujeme, modlíme se ... Na Silvestra se krátce po půlnoci účastníme mše, kterou U obrázku sloužil bratr Filip.

Didak trávil Silvestra v Plzni s Jeronýmem, zatímco Paschal byl u maminky.

P. Aleš Zlámal OFM – Životopisný přehled

Nar. 28. 9. 1924	nejstarší z 5 synů rodičů Zlámalových
1935-1942	Kroměříž – františkánská studentská kolej studium na reálném gymnáziu
1942-43	Noviciát – Háj u Prahy
1943-44	Řádová filozofie v Kroměříži
1945	Maturita na reál. gymnáziu v Kroměříži
1945-46	Teologická fakulta v Praze
1946-48	Řádové učiliště Brusel-Belgie
1948	Vysvěcen na kněze v Belgii
11. 7. 1948	Primice v Těšnovicích u Kroměříže
1948	Pastorační služba – Kadaň a přilehlé vesnice
1949	Odsouzen za pastýřský list na 18 měsíců
1951	Internován v Želivě
1955	Po rozpuštění internace v Želivě pracuje na ochranné hrázi – Roztoky u Prahy
1961	Odsouzen na 6 let za vzájemné styky s františkány. Po propuštění pracuje v Pražských teplárnách
1968	Budování kláštera v Cetechovicích u Kroměříže
1971	Zvolen provinciálem řádu – funkci zastával 10 roků. Po smrti P. Bárty organizoval s P. Inocencem Kubičkem řádové studium
1981	Po výslechu u STB dostal infarkt. Nastoupil do invalidního důchodu
1983	Tvrdé prohlídky klášterů – obranné dopisy
1989	Pastorační činnost v Uherském Hradišti. Cesty do Ruska.
11. 10. 2002	Umírá v Uherském Hradišti.
19. 10. 2002	Rozloučení v chrámu P. M. Sněžné v Praze. Pohřben na Olšanském hřbitově.

Životní cesta P. Aleše Zlámala OFM

NARODIL SE V BAŘICÍCH U KROMĚŘÍŽE 28. 9. 1927 JAKO PRVOROZENÝ SYN. Měl ještě 4 bratry Aloise, Josefa, Františka a Antonína. Narodil se ve svátek sv. Václava a to jakoby předznamenávalo jeho vztah k tradici svatováclavské. Dostal při křtu jméno velkého světce a velkého Evropana sv. Vojtěcha. A jistě i on byl stále jeho velkým pomocníkem.

Po absolvování základní školy nastoupil do františkánského juvenátu v Kroměříži pod Barbořinou. Budova tohoto ústavu byla postavena po třicátých letech první republiky a bývalo tam až 80 chlapců. Zde probíhala základní duchovní formace. Většina chlapců studovala na reálném gymnáziu v Kroměříži.

V r. 1942-43 prožíval Vojtěch svůj noviciát v Hájkou u Prahy. Tam přijal řeholní jméno Aleš. Vrátil se znovu do Kroměříže, kde absolvoval řádovou filozofii. Na reálném gymnáziu maturoval v r. 1945. Nastoupil pak do Prahy, kde studoval dva roky na teologické fakultě. Potom byl poslán na řádové učiliště do Belgie. Tam byl také v r. 1948 vysvěcen na kněze. Obec Bařice patřila pod farnost Těšnovice u Kroměříže. Zde slavil P. Aleš 11. července 1948 svou primiční mši svatou. Pastorační činnost začínal P. Aleš v Kadani, kde měli františkáni klášter. V duchovní správě se staral také o přilehlé vesnice. V r. 1949 začíná postupná snaha o likvidaci církve. Biskupové jsou internováni, někteří odsouzeni spolu s představenými řádů. Pastýřské listy, jimiž se biskupové bránili proti pošlapávání základních práv věřících /tisk, likvidace církevních škol/ vyvolaly další represe státu. Mnozí kněží, kteří četli pastýřské listy byli pronásledováni. Také P. Aleš byl internován v Želivě. Za čtení pastýřského listu byl odsouzen k 18 měsícům vězení. Jak sám později vzpomínal prožil v Želivě těžké chvíle. Jednou při výslechu mu dali oprátku na krk a přes dveře jej stále vytahovali. Na srdci měl přiložen revolver. Při tak krutém zacházení v 37 letech úplně zešedivěl. Po propuštění z internace v Želivě pracoval jako dělník na stavbě ochranné hráze v Roztokách u Prahy.

Přes všechny tyto tvrdé podmínky udržoval stále spojení s ostatními františkány. Ze zahraničí získával literaturu, překládal ji a předával spolubratřím. Tato činnost mu vynesla další soud. V r. 1961 snažil se státní aparát likvidovat všechny řeholníky volně pracující na různých místech. V tomto roce byl tedy P. Aleš zatčen s mnohými spolubratry a odsouzen na 6 let. A to byly chvíle, které jsme spolu prožívali ve Valdčicích. P. Aleš také pracoval na výrobě lustrových ověsků především u kotoučových brusů. Bylo to údobí někdy těžké, ale měli jsme možnost i tam prožívat krásné společenství. Mnozí, kteří už měli za sebou léta vězení byli stále všem k dispozici /Dr. Zvěřina, Dr. Mandel, P. Ondok, P. Bárta, provinciál jezuitů P. Šilhan a ostatní/. P. Aleš kromě svých teologických znalostí snažil se také cvičit svou paměť. Myslím, že už tenkrát v jeho srdci dozrávalo libreto k Písni bratra Slunce.

SNB odbor vyšetřování Praha 1 npor. Jiří Musil

Pokoj a dobro!

PANE NADPORUČÍKU, V NEDĚLI DNE 27. BŘEZNA BYLO NA ÚZEMÍ ČESKOSLOVENSKA provedeno množství domovních prohlídek. Přestože jsem Vás již v dřívějších dopisech varoval, pokračujete v kvalifikovaných zločinech proti lidskosti vůči mně a ostatním řeholím. Jedná se o § 259 tr. z. Je na ně vysoký výměr trestu a proto neznají promlčení. Kvalifikace, to je větší vina a větší trest je dána tím, že tyto zločiny postihují nepřímo dělnickou třídu i pracující, protože likvidují ty řeholníky a řeholnice, jakož i příznivce těchto řeholí, kteří nezištně slouží našemu zřízení tak, jako dobří komunisté. O tom svědčí ta skutečnost, že do ústavů, v kterých pracují, se vodí cizí delegace a v ostatních podnicích mají od vedení ta nejlepší dobrozdání.

Jsem kněz, františkán a nejvyšší představený františkánské provincie v Čechách na Moravě. Mám za sebou 9 a půl roku vězení nepočítaje mou současnou vazbu a proto o kvalifikovaných zločinech proti lidskosti, násilí proti skupině obyvatel a jejich přesvědčení a o činech hrubě narušujících občanské soužití věřících, nemluví nadarmo. V Želivě v internaci byl jsem věšen na provaze, rdoušen a měl revolver na srdci a 2 minuty na rozmyšlenou. Od toho okamžiku jsem šedivý. Navíc před šesti lety jsem měl výslech ve věci našeho řádu a dostal jsem infarkt. Od té doby jsem v invalidním důchodu.

My představení mužských a ženských řeholí v ČSSR jsme v dubnu oslavili třiatřicáté výročí všech druhů pronásledování. Navzdory úmluvám z Helsinek jsme stále vystaveni zastrašování, výslechům i domovním prohlídkám. Za to, že ještě existujeme, vděčíme Bohu, který nám dává sílu k překonání těchto strastí i k dalšímu přežití. Budiž velebeno jeho svaté jméno. Denně jsme svědky toho, jak naše zřízení, komunistická strana i sdělovací prostředky na celém světě se zasazují o dodržování lidských práv, na které máme i my řehole v ČSSR, právo. Navíc známe velmi dobře situaci řeholních společenství v ostatních socialistických státech, kde se podobně bezprávně neděje.

Proto vydávám pod trestající ruku všechny ty, kdo pokračují v této likvidaci. Tento postih se především vztahuje na hlavní viníky, tj. na ty, kdo cílevědomě plánují, programují a dávají směrnice k této likvidaci. Ujišťuji je, že tento Boží mechanismus pracuje na 100%. O tom můžeme vydat četná svědectví od prokurátorů až k těm, kdo rozbíjeli, a hanobili kříže, a ničili sochy svatých. Postihuje všechny akce od sledování přes výslechy, domovní prohlídky, trestní řízení, vězení či policejní psychiatrii, ať již přímo nebo skrze prostředníky. Zvědí, že Bůh je Bohem slabých, nepatrných, že se nenechá dál vysmívat a ochrání své věrné.

Na druhé straně jsem povinen žehnat všem, tzn. svolávat na ně a jejich rodiny všechno dobro při zachování našich lidských práv. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Máte v nás upřímné přátele, kteří Vám vyprošují na Bohu to nejlepší. Vyberte si požeňování nebo zatracení. Pánem nad Vašimi životy z moci Boží jsem já.

Vojtěch Zlámal, provinciál OFM

Dopis P. Aleše Zlámal

15. VI. 83

Pokoj a dobro!

NA VAŠE POZVÁNÍ K VÝSLECHU ODPOVÍDÁM PÍSEMNĚ

1/ Nemohu se dostavit, protože mám na starosti celý dům. Jsem sám, sestry následkem výslechů onemocněly a léčí se.

2/ Sestra Šustrová mně tu nechala psaní, v kterém žádá navrácení těch 33 tuz. korun a my žádáme navrácení všech „odňatých“ věcí od bohoslužebných rouch až po psací stroje.

3/ Byl jsem u rodičů i u ostatních bratrů a zjistil jsem další důkazy úděsného zločinu genocidy, kdy kromě zatčených bratrů a sester sv. Františka bylo vyslýcháno přes 250 lidí, mnozí z nich se psychicky zhroutili.

4/ Mám zajištěný doprovod nohsledy i bezpečnější však je doprovod Božích andělů. Vždyť se modlíme často: „Pán je mé útočiště a má tvrz, koho bych se bál, před kým bych se trásl“ nebo „Svrchu se dívám na své nepřátele, protože se radují z tvé pomoci Bože“.

5/ Podobný zločin byl spáchán před lety i na našem panu prezidentu a ostatních členech komunistické strany, kteří „seděli“ s našimi bratry.

Je tedy jasné z dějin komunistické strany Sovětského svazu i naší, že si na sobě nenechá takovou hanbu a bude se hledět očistit před naší i světovou veřejností a před lidskou civilizací vůbec. Tento zločin nezná promlčení.

6/ Jestliže totiž odsuzujeme diskriminace, které jsou pouhým stínem zločinů na nás páchaným, kteří sloužíme dobře naší společnosti od ústavů pro přestarlé až po vědecké instituce, není omluvy ani před soudem Božím ani lidským pro ty, kteří je páchají.

7/ Náš soud ještě nezačal, ale mám tušení zlé, že Boží tribunál již začal fungovat a že se před ním objevili ti nejpřednější z viníků.

8/ Proto vás zapřísahám pro lásku Boží, abyste přestali v tom běsnění ve vlastním zájmu.

9/ Odevzdal jsem pas, žádám vás, abyste se postarali o jeho prodloužení a co nejdříve mně ho poslali. Chci jet do SSSR, kde se chci modlit na posvátných místech a na hrobech u kremelské zdi, kde se pravidelně každý rok modlívám.

10/ My bratři a sestry sv. Františka máme v Leninovi prvního přítele, protože on na smrtelné posteli, kdy člověk přehlíží zralým pohledem své dílo, řekl svému příteli maďarskému knězi, který s ním studoval v Paříži, že by chtěl být ruským Františkem z Assisi a že by pozval 12 chudých františkánů. Má-li tedy někdo právo cestovat do Ruska, tak jsme to my bratři a sestry sv. Františka.

11/ Na ostatní otázky odpovídám: „Nevyjadřuji se“.

12/ Jediné, upřímné přátele, jak jste se sami přesvědčili máte v nás, kteří vám a všem rodinám přejí a vyprošují vše nejlepší.

br. Aleš Vojtěch Zlámal